

מָה
בְּקִשְׁתְּךָ
וְתַעֲשֶׂה

ליקוט נפלא מתורת רבותינו מאורי הדורות
פלא והפלא - כח התפילה לישועה
ביום הפורים

- מופץ חינם לזיכוי הרבים -

”

הלכה היא במעות פורים, ש'כל הפושט יד נותנים לו', והקב"ה הרי רוצה לתת לנו רב טוב וחסד, ועלינו לנצל זאת ולקבל את השפע שהוא יתברך משפיע עלינו. צריך לנצל!

והשנה הזו, שיש פורים המשולש, ניתן לזכות ביותר בברכה המשולשת!

.....

לגדל ולרומם - שיחה מיוחדת למאסף תורני זה מאת מרן המשגיח הגאון הצדיק רבי בנימין פינקל שליט"א

עמוד: 44

”

אוי כמה 'מנות' אנו זקוקים לשלוח להם, תפילות ושערי דמעות, לבקש שיתפללו בעבורם, להזכיר את שמם ולשאת בעול! נאמנים עלינו דברי חז"ל, כי המתפלל על חבירו והוא צריך לאותו דבר, הוא נענה תחילה. אתה רוצה ישועה?

תתעורר על אחרים! תשלח 'מנה יפה' של בקשה ותחינה, של מחשבה ותפילה, כך נושעים, כך זוכים לאוצרות של ישועה עד בלי די!

.....

גחלי אש - משא חוצב להבות אש במיוחד למאסף תורני זה מאת המשפיע הגאון הצדיק רבי אלימלך בידרמן שליט"א

עמוד: 52

בקשתך ותעש

מפתח העניינים:

- 7 גאולת פורים היתה ע"י תפילה
- 10 סגולת התפילה בפורים
- 12 כל הפושט ידו בתפילה נותנים לו
- 14 העת רצון בפורים גדול מאוד
- 20 עת רצון לתפילה על רפואה
- 21 עת רצון לקבלת התפילות
- 24 עת לעורר ישועה על הכלל
- 21 עת רצון לזכות לזיווג הגון ולזש"ק
- 29 עת רצון לתפילה על פרנסה בשפע ובהרחבה
- 30 לימוד התורה בפורים
- 38 מעלת העוסק בתורה בלילה
- 40 מעלת התפילה לאחר לימוד התורה

נלקט ונערך ע"י חבר ת"ח

יו"ל ע"י רשת הכוללים
'רינה של תורה'
לזיכוי הרבים

בפתח השער

נורא, למתבונן!

אמרה עממית נפוצה בפי רבים: "לא כל יום פורים!"

אכן, מדוע??

למה באמת לא כל יום פורים??

יקרתו ויחודיותו של יהלום ושכית חמדה, היא כגודל נדירותו!!!

יום הפורים אשר השווהו חז"ל הקדושים ברוח קדשם ליום הכיפורים וליום שניתנה בו תורה, וצדיקי כל הדורות שיברו את אזנינו, כי עיצומו של יום מרומם ומנשא את כל אדם באשר הוא - לפסגות טמירות נעלות ונעלמות, הוא אכן יום נשגב ביותר - אחת בשנה!!

אך בהגיע תור יום הפורים עצמו, עלינו להיות נזכרים ונעשים בכל תוקף כי: "לא כל יום פורים!"

רגע אחד ביום הפורים - שווה ערך לרגעים רבים ועצומים בזמנים אחרים!

כל דקה - יהלום!! כל רגע - פנינה!!

"כי אם החרש תחרישי בעת הזאת... אם חלילה וחס נחמיץ את הרגע, חלילה איבדנו הכל!" שומה עלינו להיערך כדבעי, להכין עצמינו בדעת ובמעש, לרדות בקצה המטה מעירת הדבש, ולטעום מנועם צוף העסיס. לדלות מפי ספרים וסופרים, שביבי ניצוצי אורה מהשלהבת היוקדת בכבשונם הלוהט, לאמור זו הדרך בה ישכון אורה, זו הדרך לכו בה!

רק בהכנה דרבה כראוי, נוכל לעשות כדבר ממוכ"ן, להשכיל לנצל עד תום, להתעלם מכל הסחות-הדעת המצויות לרוב, להתעלות מעל כל צלילי הרקע הרועשים מקול ההמון החוגג, לחשוף את טוהר פני-היום האמיתיות שמאחורי שלל המסכות הססגוניות, להיכנס בעמקי בתי גוואי, להסתער על אוצרות הרוח האדירים הפתוחים רק כעת - לרווחה, כדת של תורה, בשמחה עצומה וששון אין קץ - שמחה של מצוה, המטהרת, מזככת, נוקבת ויורדת עד השיתין, ומעלה את האדם טפחיים מעל גבי קרקע, ולמלא את אוצרותינו במידה גדושה מהשפע העצום הנשפע ללא גבול ומידה. עדי נזכה להטות אוזן לבת-קול היוצאת ומפוצצת בראשי ההרים: "מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש". ולנו תהא 'אורה ושמחה וששון ויקר'.

"וכעשותך נוראות באותן הימים, איתנו הפלא תשועת עולמים"

ניתן להשיג את החוברת בהיכלי הכוללים 'רינה של תורה' בארה"ק:

עיר	שם הכולל	כתובת
אופקים	כולל רינת חיים	הרב פינקוס 2, אופקים
ביתר עילית	כולל רינה של תורה	פנים מאירים 7 גבעה B, ביתר עילית
בני ברק	כולל רינת אהרן	חיים לנדאו 5 פרדס כץ, בני ברק
בני ברק	כולל רינה של תורה	הרצוג 9, בני ברק
חיפה	כולל רינת אברהם	ארלוזורוב 10, חיפה
ירוחם	כולל רינה של תורה	יצחק שדה, אלי כהן ירוחם
ירושלים	כולל שי למורא	רביץ 16 נווה יעקב, ירושלים
ירושלים	כולל רינת יוסף	שירת הים רמות א', ירושלים
מודיעין עילית	כולל רינת אריה	רשב"י 53 ברכפלד, מודיעין עילית
מודיעין עילית	כולל רינה של תורה	ריטב"א 13 נאות הפסגה, מודיעין עילית
פתח תקווה	כולל רינת יעקב	רוטשילד 108, פתח תקווה

בית מדרש לעמלי תורה בארה"ק
בנשיאות רשכבה"ג מן רבינו שר התורה שליט"א

בני ברק • ירושלים • חיפה • פתח תקווה
מודיעין עילית • ביתר עילית • ירוחם • אופקים

גאולת פורים היתה ע"י תפילה

"בכו והתפללו לפני" - גאולת פורים על ידי תפילה

"קחו עמכם דברים וגו' לפי שישראל אומרים, רבון העולמים הנשיאים חוטאים ומביאים קרבן ומתכפר להם... אנו אין לנו קרבן...., אמר להם, דברים אני מבקש, שנא' קחו עמכם דברים ושובו אל ה', ואני מוחל לכם על כל עוונותיכם, ואין דברים אלא דברי תורה... אמרו לו, אין אנו יודעים, אמר להם, בכו והתפללו לפני ואני מקבל, אבותיכם כשנשתעבדו במצרים לא בתפילה פדיתי אותם! בימי יהושע לא בתפילה עשיתי להם ניסים?! בימי השופטים בבכיה שמעתי צעקתם, בימי שמואל לא בתפילה שמעתי להם?! וכן אנשי ירושלים אע"פ שהכעיסוני, בשביל שבכו לפני רחמתי עליהם.... ואתה על במותימו תדרוך - בימי מרדכי, שנאמר 'ויקח המן את הלבוש ואת הסוס', מי גרם למרדכי לבוא לידי הגדולה הזאת, אמור שהיה מתפלל בכל שעה, שנא' 'ומרדכי ידע את כל אשר נעשה' וגו', מאחר שראה עצמו בגדולה לא הגיס לבו ולא עמד מן התפילה, אלא 'וישב מרדכי כשם שהיה מתחילה"

(שמו"ר פ' תצוה פל"ח)

"קרוב אלינו ומושיענו"

"הנה מבואר בדברי חז"ל דעיקר נס פורים היה בכח התפילה על ידי דברי הצומות וזעקתם. וכבר כתב הרמב"ם בהקדמה למגילת ספרו היד החזקה וז"ל: "וציוו לקרות המגילה בעונתה וכו' וכדי להודיע לדורות הבאים שאמת מה שהבטיחנו בתורה ומי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו כה' אלוקינו בכל אליו" וגו' עכ"ל. והיינו דעל ידי קריאת המגילה אנו מפרסמים ענין זה שכאשר מתפללים וקוראים להקב"ה הריהו קרוב אלינו ומושיענו.

"בליל פורים נהגו חסידים ואנשי מעשה להיות ערים כל הלילה ולעסוק בתורה וכן ראוי לכל אחד לנהוג, ולכן מה טוב ומה נעים אם יתאספו קבוצות קבוצות לעסוק בתורה בליל פורים. וצריכים התעוררות גדולה בזמן הזה, כדי שנזכה להארת מרדכי הצדיק, ואיך אפשר לקבל הארה זו מתוך שינה, אלא רק אם יעסוק בתורה בליל פורים בכל כוחו וינדד שינה מעיניו"

ספר 'מועד לכל חי' למהר"ח פאלאג'י זצ"ל

כיום הכיפורים – בהמצאו

וכתבו בספרים הקדושים, שזהו שורש הענין המובא בתיקוני זוה"ק (תיקון כא) דפורים ויוהכ"פ הוא ענין אחד, כי בפורים היה מצב של 'אשר לו אלקים קרובים אליו', דהיינו שנתקרבו להקב"ה. וכן ביוהכ"פ שהוא היום הנעלה ביותר מעשרת ימי תשובה שעליהם נאמר 'דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב'.

"תתקבל תפילתם ולא יבושו!"

ומרן הגרי"ז מבריסק זצ"ל ביאר על פי דברי הרמב"ם את הפיוט 'להודיע שכל קוץ לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך', דהיינו שהנס של פורים מודיע שכל החוסים בהקב"ה וקוראים לו, תתקבל תפילתם ולא יבושו ולא יכלמו".

גאולה על שם התפילה

"כי הנס בימי המן היה בשביל שהש"י שמע תפילתן, ועל זה סובב כל המזמור של 'אילת השחר' שיסד אותו דוד על גאולה זאת, ולא היה גאולה שהגיעו ישראל לצרה וזעקו אל השם יתברך ושמע השם יתברך את תפילתם כמו זאת... שבאותו זמן היו יושבים בחושך והיה להם כמו השחר שהוא חושך ולא אור, וע"י שלא היה סתימה לתפילתם רק היה תפילתם יוצאת לפועל כקרן אילה שיוצא ומתפצל... ומפני כן אין גאולה שנעשית על ידי תפילה כמו זאת, כמו שאמר דברי הצומות וזעקתם, לכך נקראת הגאולה הזאת על שם התפילה, ונקראת אילת השחר כי היו מתחזקין בתפילה והיה תפילתן יוצאת לפועל ולא היה להם כיסוי וסתימה".

(המהר"ל זיע"א בס' אור חדש בהקדמה)

אין מועיל אלא התפילה!

עוד כתב המהר"ל "כי אסתר ידעה בבירור הגמור כי צרה זאת אין לה רפואה כי אם על ידי תפילה.... וידעה כמה גדול כח המן שאין רפואה לצרה רק כי אם על ידי השם יתברך בעצמו... ולפיכך אין מועיל לזה אלא התפילה כי התפילה גובר על כח המן".

(שם פרק ה')

רגע אחד של תפילה מכריע!

"וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה" - תגובתו הראשונה של מרדכי על כל אשר נעשה - תפילה! הרי התכלית המבוקשת מתוך הצרה היא - התקרבות אל השי"ת, א"כ תפילה היא המטרה הראשונה כתוצאה מהצרה.

למעלה מזה, רואים עד כמה החשיב מרדכי את כח ומעלת התפילה. הרי את כל המשא ומתן עם אסתר המלכה על השתדלותה לבוא אל המלך ניהל מרדכי באמצעות שליח, ולכאורה תמוה הדבר בעת שכל גורל כלל ישראל תלוי ברגע זה בהצלחת השתדלותה של אסתר, כלום לא היה מן הראוי שמרדכי ייפגש עם אסתר וידבר עמה פנים אל פנים, ועי"ז תעשה את ההשתדלות בצורה יותר יעילה?

התשובה לשאלה זו תבואר עפי"ד הגר"א ז"ל, שמבאר את הפסוק (אסתר ד, ד) "ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קיבל". - "להסיר שקו מעליו - פירוש שיסיר שקו ויבוא אליה שתדבר עמו מה זאת, ולא קיבל - פירוש לא רצה לבדול משקו אפילו רגע אחד". מרדכי הבין כי אף שצריך לעשות השתדלות לדבר עם אסתר ולטכס עמה עצה מה אפשר לעשות, שהרי הוא זירז את אסתר על כך לצוות עליה לבוא אל המלך, אבל מ"מ אסור שההשתדלות תהיה על חשבון התפילה - הורדת השק.

אם הצרה משמשת כסיבה להביא את עם ישראל להתקרבות אל השי"ת, א"כ עיקר ההשתדלות צריכה להיות ע"י השק, התשובה, והתפילה, שרק באמצעותם יש את האפשרות להתקרב אל השי"ת. ובשעת סכנה זו לא רצה מרדכי להבדל משקו אפילו לרגע אחד. עד כדי כך החשיב מרדכי את כח מעלת התפילה, גם רגע אחד בתפילה חשוב יותר מהשתדלות!!".

(שפתי חיים מועדים ב עמ' קפ)

ועל כל קרוביו ועל כל עם ישראל, וכעין יום הכיפורים שהוא יום תפילה כך פורים הוא יום רצון מאד, וכל העולמות המה בשמחה וברצון, ורמזו זאת ממה שכתוב במגילת אסתר "והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור", כלומר בכל דור ודור ביום הזה נזכרין ונעשים, ומה שישאל יתמלא מבוקשו"

(ספר סגולת ישראל סי' ס"ו)

"עת רצון כעין יום הכיפורים"

"יש נוהגין לומר כל ספר התהילים בהשכמת הבוקר בפורים. וזהו כי הוא עת רצון כעין יוהכ"פ וכנ"ל. ולפחות לגמור תהילים של אותו יום. וכמו שהביא בספר הקדמון נוהג כצאן יוסף (פרנקפורט תע"ח) וז"ל: "בשחרית הולכים לביהכנ"ס קצת קודם שיאיר היום כדי שיסיימו תהילים של אותו יום עד הנץ החמה ויתפללו" עכ"ל".

(קונטרס בעניני הפורים להגר"ח קרלנשטיין זצ"ל)

"העיקר הוא התפילה של פורים"

"העיקר הגדול הוא התפילה של פורים, התפילה של פורים היא כל הרתיחה, גם ברכהמ"ז ושאר הברכות. אין דבר שאי אפשר להשיג ביום הזה, במיוחד על ידי תפילה ביום זה אפשר להשיג את הכל. הרי זהו יום של חיבור מחדש בין עם ישראל לאבינו שבשמים... מי שגומר את כל התהילים בפורים, מובטח לו כי תפילתו לא תשוב ריקם"

(הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנא זיע"א)

סגולת התפילה בפורים

"כל אחד יכול לפעול"

"פורים הוא זמן רצון לכל, שעת רעוא דרעוא, וכל אחד יכול לפעול אצל השם יתברך שימלא משאלות לבו לטובה, והלכה מפורשת בשו"ע אין מדקדקין במעות פורים, וכל מי שפושט יד נותנין לו. לכן התקינו בפורים שחייב לשתות יין עד דלא ידע, כדי שלא לדעת על מה לבקש"

(חי' הרי"ם על התורה, פורים)

"וכל אשר יבקשו - תתקבל תפילתם!"

"הקב"ה מאיר לנו מאותו האור שהיה אז בפורים, וכל אשר יבקשו ישראל מהשי"ת תתקבל תפילתם"

(ספר דברי יחזקאל על עניני פורים)

"מה שישאל יתמלא מבוקשו"

"מקובל מגדולי צדיקים, דסגולה בפורים להשכים בבוקר ולהרבות בתפילה ובבקשה לפני השם יתברך על כל דבר, הן על בני חיי ומזוני והן על שאר דברים,

אפילו מי שהוא בבחינת שנקרא רשע

"פורים הוא זמן השפעות גדולות, מהזמנים הנעלים ביותר. יש בפורים ענינים גבוהים עוד יותר משבת קודש. אמנם השבת - ברכתו מכל הימים וקדשתו מכל הזמנים, אך בפורים יש המדרגה המיוחדת שיכול כל איש ואיש להתקרב אל הקדושה ואפילו מי שהוא בבחינת חרבונ"ה שנקרא רשע בגמרא (מגילה ט"ז), הנה בכח הארת פורים גם 'חרבונה זכור לטוב' תמיד, הטוב נכנס בו"

(דברי שמואל)

כל הפושט ידו בתפילה נותנים לו

"לדורשי ישועתו בכל העניינים"

"אין מדקדקין במעות פורים, והקב"ה כביכול מקיים את המצוות, ונותן צדקה לכל דורשי ישועתו בכל העניינים".

(פרי צדיק לר"צ הכהן זיע"א עניני פורים)

"אפילו אם לא מגיע לו"

"עי' בגמ' ב"מ אין מדקדקין במעות פורים אלא כל הפושט יד נותנין לו והיינו, דכמו שאנו מתנהגים באופן זה של כל הפושט יד נותנין לו, כן מתעורר על ידי זה גם בשמים מידה זו, דכל הפושט יד ומבקש מאת השי"ת נותנין לו, מידה כנגד מידה, וזהו אפי' אם לא מגיע לו, ובבחי' "ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת" (סתם "המלך" במגילה הריהו רמוז להקב"ה כדאי' בחז"ל), והקב"ה אומר: מה בקשתך ותעש".

(קונטרס בעניני פורים וחודש אדר עמ' קא)

אף איש הפשוט יכול להכנס

"וגדול מאד כח התפלה ביום זה. וכ' הרה"ק מקאמארנא זצ"ל שבפורים עולים כל התפלות בלי עיכוב. ואף איש הפשוט יכול ליכנס בהיכל שכל צדיק יכול ליכנס. וכתב שם שכן קיבל מרבותיו בלחישה ואני הולך רכיל ומגלה סוד". ע"כ.

(אמונת עתיך)

ותעש', אבל צריך לדעת על מה לבקש. לא לבקש על שטויות אלא - 'אלקים ברב חסדך ענני באמת ישעך' - לבקש ישועה אמיתית"

(נתיבות שלום עמי עח)

בפורים כל איש ישראל יכול לפעול

"אמר זקיני מו"ר ז"ל, כן בפורים יש כל כך עת רצון שכל איש ישראל יכול לפעול אין שיעור".

(ספר שפתי צדיק פורים)

ניסים ונפלאות אף לאחר יאוש

אסתר סוף כל הניסים (יומא כ"ט). י"ל, ע"י מעשה ניסים של אסתר נתחזק האמונה שהקב"ה עושה מעשה ניסים ונפלאות אף לאחר יאוש, עד שאין צריכין עוד ניסים לחזק האמונה בניסים.

(ספר שפתי חכמים עמ"ס מגילה, בהקדמה פ"ו אות ב')

בפורים פתוח חבל התקוה

"ורמזו צדיקים כי כשמעבירים את כתר המלך מסתירים אותו בלילה, שלא יראו כולם. ויום זה הוא יום גדול להודיע לדורות הבאים מה אפשר לפעול על ידי תפילה, בפורים פתוח כל היום חבל התקוה. ומהאר"י הק' זיע"א איתא כי אותה הארה שיש בשבת ב"כתר" יש בפורים כל היום. וימי הפורים האלה לא יעברו וגו', כל הפורים פתוח חבל

העת רצון בפורים גדול מאד

זמן לפעול בו ישועות

"בפורים איתא מהגאונים והובא בלשון הטור שיאמרו תחנון בפורים. וז"ל הטור: "כתב רב עמרם ז"ל מנהג בשתי ישיבות ליפול על פניהם בפורים, כיון שהוא יום נס ונגאלו בו, צריכין אנו לבקש רחמים שיגאלנו באחרונה כבראשונה, ובתשובה מצאתי שאין נופלים על פניהם וכן המנהג".

כי מאחר שעשה לנו ה' נסים הרי זה זמן שאפשר לפעול בו ישועות, והוא זמן תפילה, על כן יבקשו בתחנון על הישועה. ורואים שבזמן ישועה אפשר לפעול ניסים, ואף שלהלכה למעשה אין אומרים תחנון, אבל מעלת הזמן הוא באופן זה שאפשר לפעול".

(מילין קדישין)

בפורים הקב"ה אומר לכל יהודי מה שאלתך ומה בקשתך

"ואני תפילתי לך ה' עת רצון אלקים ברב חסדך ענני באמת ישעך". צדיקים פירשו ע"ד רמז את הנאמר במגילה, 'ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך', שהקב"ה מלך מלכי המלכים אומר בפורים במשתה היין לכל יהודי, מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך ותעש. ועל העת רצון הזה של יהודי אז, נאמר - 'אלקים ברב חסדך ענני באמת ישעך'.

בעת רצון גדול כזה צריך עזר מהשי"ת לדעת על מה לבקש, שלא יבקש דברים חסרי ערך... הקב"ה נותן ליהודי הרבה עתות רצון, כל שבת וכל יו"ט הם עת רצון, ובמיוחד פורים הוא העת רצון הגדול ביותר, שהמלך אומר 'מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך

התקוה ויש תקוה לאחריתך".

(ויש תקוה)

"ממלא כל מה שאנו מבקשים!"

"סיפר, מהרה"ק רבי נפתלי הגדול ז"ל בעל סמיכת חכמים (נ"א מהרה"ק רבי אלעזר רוקח ז"ל מאמסטרדם בעל מעשה רוקח) שפעם אחת בפורים שלח אליו המלך בעירו שיתפלל בעדו על ענין גדול שהיה זקוק לישועה, והרה"ק אכל ושתה הרבה בשמחה יתירה כראוי לפורים, ונתקבלה תפלתו והיתה הישועה. שלח המלך לחקור למעשיו, ואחרי שבאו אליו שלוחיו וסיפרו לו שאכל ושתה הרבה ושמח מאד, שיגר אחריו ושאלו על זה, ואמר, אני יודע ומאמין שהישועה היתה לי בזכות תפלתך למעני, אבל הנהגתך היא פליאה בעיני. והשיבו הרה"ק, ביום זה פורים - רצון ה' שנהיה שרויים בשמחה גדולה ונאכל ונשתה, וכאשר אנו מקיימים ועושים רצונו יתברך עושה גם הוא רצוננו וממלא כל מה שאנו מבקשים".

(דברי שמואל)

בפורים אפשר לשנות מה שנגזר בימים הנוראים ונחתם ע"י מלכו של עולם!

"אמר הרב הקדוש מברדיטשוב זכותו יגן עלינו, שלפעמים מניחים את הגזר דין של הימים הנוראים ואינו נגמר עד פורים. והיינו שהקב"ה נתן לישראל את יום הפורים, שבו ניתן לשנות את כל עניני הדין של הימים הנוראים, ואפילו מה שכבר נחתם בטבעת המלך, עדיין יש דרך לשנות בפורים"

(נתיבות שלום על פורים)

עת רצון לזכות בו בכל טוב

"והמן נבעת" (אסתר ז) מרמז על כח הסטרא אחרא, שביום רצון זה נבעת הסטרא אחרא ודואג על עצמו, כך יוכל כל אחד לבקש ולזכות בכל טוב, וכמו שאמרו בגמרא (ר"ה טז) גבי ראש השנה לערבב השטן עי"ש, כן בפורים יש סיוע ממרדכי ואסתר, וכמו שאז נתקבלו תפילות כל ישראל, כן עתה יעתירו בימי הפורים שהוא עת רצון"

(שפתי צדיק אות ל"ט)

ישועות למעלה מדרך הטבע

"הזמן גרמא לבקש מאת מלך מלכי המלכים הקב"ה כל משאלות לבו לטובה, ובשעת הכושר זו בודאי ימלא כל משאלותינו לטובה ולברכה, וכלשון הרה"ק בעל האמרי נועם מדזיקוב זי"ע (לפורים אות מ"ט) "ענין ימי פורים, התגברות הרחמים והרצון עד למעלה ראש", ואפילו רפואות וישועות למעלה מדרך הטבע, שהרי היום הזה אינו בכלל שאר ימים, אלא למעלה מעליהם. ובבחינה דלעתיד לבא. ועל כן יהא האדם מרבה בתפילה ביום זה".

(באר החיים - פורים)

יום של רחמים אדירים, שלא נפסיד אף תפילה!

"בפורים עיקר העבודה לדעת שהיום זה פורים, יום זה הוא יום של רחמים אדירים. חובתנו לא להפסיד אף תפילה גם לא בגלל שכרות, שלא נפסיד אף רגע.

ביום זה אין הבדל בין אדם גדול לקטן, על כולם היתה הגזירה ואת כולם הקב"ה הציל, בפורים גם האדם הקטן יכול להשיג את הדברים הגדולים. רוחניות, גדלות, וכל מה שירצה. ביום זה של רחמים, אין גבול לשפע ואין גבול לאהבה.

כבר ראינו מה קרה להמן, כאשר כלל ישראל עוררו רחמים, המכה שלו היא עד היום

דבר מדבריהם לא יפול ארצה - החכם, יעשה כמעשיהם!

"דברי רבותינו הדומים למלאכים נ"ע אינם צריכים לראיות ולהוכחות, שהרי נאמנים עלינו שדבר אחד מדבריהם לא יפול ארצה, אך בעת שהחשכות וההסתר מכסים את הארץ יש מקום להתעורר מעדותם של אנשים תמימים שראו נפלאות וישועות על ידי התפילה ביום הפורים.

ודכירנא לפני שנים ספורות, שראיתי מודעה שכתבו כמה אברכים מתושבי העיר ליקוואד שבארה"ב, ופרסמו עובדא דהוה בדידהו, בימים ההם סבלה קבוצת אברכים אלו ייסורים שונים, איש איש נגעו ומכאובו, לכן התאספו כמה ימים לפני פורים בצוותא חדא, וקיבלו על עצמם כאיש אחד בלב אחד לעשות אגודה אחת ביום הזה ולשפוך שיח ותחנונים לפני בורא כל עולמים שיוציאם מאפילה לאור גדול, והכינו מבעוד מועד סדר היום מפורט ומדוקדק לעת שכיבה וקימה, ומתי יתפללו ויאמרו תהילים, וגם קבעו להם זמן לעסוק בתורה ולשאר מצוות היום, וכה ניצלו את כל שעות היממה עד תומם. וכולם כאחד העידו, שבתוך זמן קצר ראו בעיניהם ניסים ונפלאות בעניניהם. והחכם ישמע ויעשה כמעשיהם, ויזכה אף הוא שימלא ה' כל משאלות לבו לטובה.

אף אני זכרתי ימים מקדם, שנה אחת בצעירותי, הייתי בליל הפורים בשעת לילה מאוחרת בביהמ"ד דחסידי בעלזא בב"ב, בית המדרש היה מלא זקנים ונערים עד אפס מקום, וכ"א היה עסוק בדברים קדושים, זה באמירת תהילים בהשתפכות הנפש, וזה בלימוד התורה ביגיעה והתמדה, ואילו בירכתי בית המדרש ישבה קבוצת בחורים צעירים, ועסקה בשיחה בטילה ובדברים של מה בכך. לפתע התעורר 'ראש הקבוצה' [שהיה בחור מבוגר רח"ל שלא מצא זיווגו] בהרהורי תשובה, ומיד הציע לחבריו ליטול ספרי תהילים ולהתפלל אל השי"ת ביום נשגב זה. ואכן, קיבלו כולם את דבריו והתחילו לומר תהילים, ואילו הוא עצמו האריך באמירתו עד אחרי שעלה עמוד השחר, ומאז השתנה לבריה חדשה, ומיד אחרי פורים זכה לבא בברית האירוסין עם משפחה מיוחסת בישראל, והקים דור ישרים ומבורך לשם ולתפארת."

(באר החיים - פורים להגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א)

לדורי דורות. ומדה טובה מרובה, כמה שפע וברכה אפשר להשיג ע"י רחמים גדולים כאלו שזכינו להם בימים ההם, ואנו זוכים להם בכל שנה ושנה".

(הגרש"ד פינקוס זצ"ל שיחות פורים)

ואשפוך את נפשי - לזכות למהפכה בכל הענינים

"הנה היום טוב הקדוש פורים הוא כולל ריבוי גדול של פרטי עבודה למעשה, וריבוי גדול של ענינים פנימיים, אשר יכול להיות נדמה שקשה להשלים את כל זה ביום אחד.

אמנם האמת הוא, ש'מאויבי תחכמי', שאם המן הרשע ידע ע"י הבחינה של 'זה לעומת זה' שהכח של יום הפורים עצום ונשגב כ"כ, עד שיכול להספיק בו באופן של למעלה מן הטבע, להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים ביום אחד רח"ל, אשר ענין כזה מובן לכל שהוא כל כולו למעלה מן הטבע, ועם כל זאת ידע המן שביום של פורים נשפעים כוחות למעלה מן הטבע, של אחת בשנה, וממילא יוכל להפיק זממו רח"ל להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים ביום אחד למעלה מן הטבע.

ומזאת יכול כל איש ישראל לשאוב חיזוק לנפשו - שמידה טובה מרובה, וכ"ש שבכוחות דקדושה למעלה מן הטבע של יום הפורים, אפשר לזכות בו, שכל פרטי העבודה וכל הענינים הפנימיים יהיו כרצון אבינו שבשמים בשלימות, ואפשר לזכות למהפכה לטובה בכל הענינים כרצונו ית' בשלימות.

ואבינו שבשמים רוצה, שנתחנן על כל מה שנכלל בתפילה הקדושה של אסתר המלכה 'נפשי בשאלתי' - ונכלל בזה שאנחנו מתחננים שנחיה יותר ויותר עם הרצון הפנימי והאמיתי שלנו, והוא "לעשות רצונך בלבב שלם". וכמו שחז"ל הק' אומרים לנו "גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך" [שנפש הוא לשון רצון כמ"ש 'אם יש את נפשכם']. ושנזכה להתרומם יותר ויותר מכל קטנות הדעת ומכל המשיכות לעניני הבל, ושנזכה לחיות יותר ויותר עם התכלית שלנו להיות 'עבדא דקושא בריך הוא בכל עידן ועידן'.

ובימי 'נפשי בשאלתי' אלו, מעיקרי העבודה הוא - 'ואשפוך את נפשי לפני ה', ו'נפשי שפכי כמים ליבך נוכח פני ה', שנכלל בזה שנתחנן מאד, שנזכה תמיד שמה ש'המלך חפץ' יהיה 'ביקרנו' - דהיינו, לחיות תמיד עם התכלית שלנו שהוא 'לעשות רצונך אלוקי חפצתי'.

(מאמרי חיזוק להגה"צ רצ"מ זילברברג שליט"א)

אז מוכן יום זה לפני הישועה לתכלית הדוחק ח"ו, ונהפך מאבל ליום טוב, כן נשרש הקדושה לעולמי עד, שיהיה ביום זה נמתק כל מיני דחקות ויהפך מעצמו הכל לטובה ולישועה".

(תורת אמת תרכ"ו)

עת רצון לקבלת התפילות

מתמלא מבוקשו

"בפורים נשפע ג' ענינים וכו'. ענין אחד הוא: 'ובבואה לפני המלך' (אסתר ט, טו), וידוע אשר 'המלך' סתם שנזכר במגילת אסתר הוא מלך מלכי המלכים יתברך שמו, וזהו שעתה בפורים כל אחד ואחד מישראל מה שהוא מתפלל ומבקש אפילו ביחידות, תפילתו ובקשתו באה לפני המלך, מלכו של עולם, ונתמלא מבוקשו".

(פלא יועץ - הורנוסטייפל. לפורים ד"ה בעהשי"ת)

כחה לבטל גזירות קשות!

"הנה אחר כמה שעות של לימוד התורה הקדושה בליל פורים בכולל רינה של תורה

עת רצון לתפילה על רפואה

יום הפורים מסוגל להתרפאות בו

כאשר בא יהודי אל הסבא קדישא ה'אהבת ישראל' מויזניץ זיע"א בפורים, וביקשו שיתפלל עבור חולה, אמר לו הרבי זי"ע כי יום הפורים מסוגל לרפואה, שהרי חז"ל (שבת פ"ח.) אמרו: הדר קבלוה בימי אחשוורוש, אם כן פורים דומה ליום מתן תורה, והרי מצאנו בתנחומא (יתרו ח) שבקבלת התורה נתרפאו כל החולים, ממילא גם יום הפורים הוא זמן המסוגל להתרפאות בו.

(קדוש ישראל, פרק יד אות נז)

פורים ממשיכים רפואה

"מובא בספרים דבפורים ממשיכים רפואה וחיים לזרע ישרון והוא החותם הטוב כטעם הקרא 'כי כתב כו' ונחתום בטבעת המלך אין להשיב'".

(אמרי נועם ח"ג)

בפורים נמתק הכל

"שבת הוא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא' (שבת יב) - יתכן גם על פורים, כדאיתא בספר הקדוש עבודת ישראל שפורים הוא מעין קדושת שבת כמו שנאמר 'ונוח מאויביהם', שמלת ונוח מורה על קדושת שבת מקור הנייחא, וכמו שבשבת אין שייך שום זעקה, כן גם בפורים אין שייך שום זעקה. כי בקדושת פורים נמתק הכל. שכמו שהיה

הדברים הכי קשים אפשר לפעול בפורים

"אמי ע"ה אמרה לי כמה פעמים, שמסורת בידי זקני ירושלים שהדברים הכי קשים רח"ל אפשר לפעול בפורים, ובפרט על יד הכותל המערבי. ובאמת היא עצמה אפילו שהיה לה קשה לעזוב הבית בעיצומו של יום, בכל זאת היתה לוקחת לעצמה זמן, וכמעט בכל פורים הלכה לכותל המערבי ואפילו על זמן קצר. אני יודע ממקרה מסויים, מקרה קשה ומכאיב רח"ל, שמפני הכבוד אי אפשר לפרט, שביקשו מאמי ע"ה שתתפלל על ענין זה, ובפורים הלכה לכותל והתפללה על ענין זה, וכשחזרה מן הכותל המערבי, אמרה שיש לה הרגשה שהיהודי כבר נושע. וממש זמן קצר אחרי פורים היתה ההרווחה ליהודי ההוא.

(הגה"צ רבי אהרן טויסיג שליט"א)

הקב"ה מקיים המצווה דכל הפושט יד נותנין לו

"מלבד כל זה, הזמנים עצמם מסוגלים עד מאד, כמו שהאריכו בספרי גדולי החסידות, שהקב"ה כביכול מקיים את המצוות, והלכה היא במעות פורים, ש'כל הפושט יד נותנים לו', והקב"ה הרי רוצה לתת לנו רב טוב וחסד, ועלינו לנצל זאת ולקבל את השפע שהוא יתברך משפיע עלינו. צריך לנצל!"

(הגה"צ רבי בנימין פינקל שליט"א - שיחתו המיוחדת למאסף זה)

ברציפות, ודאי הוא עת רצון להתפלל ובכחה בעזה"י לבטל גזירות קשות כי גם היום מסוגל"

(מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א - מכתב אדר תשע"ט)

זועקים רבש"ע אני בצרה! ונושעים!

"תשועתם היית - לנצח. כל אחד מאיתנו יודע שיש דברים שנראים לו כאילו לא ניתן לשנות אותם. 'אני אהיה מתמיד גדול?' שואל אדם את עצמו. 'איזה סיכוי יש שאני אהיה מתמיד? שאני אתפלל את כל השמונה עשרה בכוונה מתחילה ועד סוף' ?? אפס אחוזים....

אך ביום זה, יום הפורים, אפשר להשיג הכל. 'תופסים' כביכול את הקב"ה בתפילת שמונה עשרה ואומרים: 'רבנו של עולם, אני בצרה! אני הבן שלך!' ואז מתדבקים להקב"ה בעצם, ונושעים."

(הגרש"ד פינקוס זצ"ל שיחות פורים)

ממלאין משאלותיו אם יבקשו כהוגן

"כתב בספר 'סדר היום' דמה שאמרו 'כל הפושט יד נותנים לו' קאי אף על אומות העולם שאם פושטים ידם לצדקה חובה לתת להם מפני דרכי שלום (וכך נפסק בשו"ע שם). ובדרך אפשר לרמז בזה, דהכי נמי נענין בתפילתן ביום הזה, ונראה הטעם, כי עי"ז ישאו ישראל ק"ו בנפשם, ומה גוי ערל טמא נענה וממלאין לו משאלותיו, ק"ו בן בנו של ק"ו, לבני אברהם יצחק ויעקב שבודאי יענו בתפילתן אם יבקשו כהוגן."

(באר החיים - הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א)

עת רצון לזכות בזיווג הגון ובזש"ק

זוכה לבנים

"ועל כן יוכלו לפעול פיקוד עקרים ועקרות בפורים אותם שהיו להם כבר ימים של צער הרבה על ידי שנעוץ סופן בתחלתן להחזיר הכל למקורו זוכין לבנים".

(ספר רסיסי לילה לרבי צדוק הכהן מלובלין זיע"א עיי"ש עוד)

סגולה בדוקה!

"התפילה שעושים רינה של תורה בליל פורים בחצות אחר שעות של עמל התורה היא סגולה בדוקה לישועה ותפילתם נשמעת, בל"ג גם אני אעתיר עימם"

(מרח הגר"ח קניבסקי שליט"א - אדר תש"פ)

פקידת ישועה

"בפורים סגולת פקידת ישועה בזרע של קיימא ותיבת פורים יורה על פו"ר".

(ספר תורת אמת עניני פורים)

עת רצון לעורר ישועה על הכלל

עת רצון לעורר ישועה

"ימי הפורים הם הזמן היותר מוכשר להתפלל על הגאולה השלימה.... עת רצון לעורר ישועה"

(כ"ק האדמו"ר מהוסיאטין זיע"א אהלי יעקב קפז - קצא)

להושיע אותנו תמיד לנצח

"תשועתם היית לנצח ותקוּתם בכל דור ודור". לשון 'לנצח' אינו מובן דהוי ליה למימר היית 'תמיד', והכוונה, על דרך דאיתא בספר "קדושת לוי" על 'בימים ההם בזמן הזה', הכפל לשון בא לרמז, שעל ידי העת רצון שהיה 'בימים ההם', נשאר גם כן הפעולה להושיע אותנו תמיד, וזה 'בזמן הזה'. וז"ש 'תשועתם היית' - מה שהיית אז תשועתם, זה גורם 'לנצח' - שיהיה כן עד עולם, ולכן 'תקוּתם שתושיע להם בכל דור'."

(דברי צדיקים, לקוטים)

ישועה לכל הדורות

"בנוסח דשושנת יעקב - 'תשועתם היית לנצח ותקוּתם בכל דור ודור', כי המן ועמלק היו רשעים להרע לכל הדורות, כמו שראינו שגזר לאבד כל היהודים מכל הדורות, ובכל דור חייב אדם לראות כאלו גזר על זה הדור, כמו שאומרים ארור המן אשר ביקש 'לאבד' דייקא וכו'. ולפי שהמן הרשע רצה לאבד כל הדורות, נתן לנו הקב"ה ישועה בימים אלו לכל הדורות. כמו שכתוב והימים כו' נזכרים כו' בכל דור ודור".

(שפת אמת)

והנה לפקודת השנה נוכחו לראות בישועת ה', כי כל המשתתפים באמירת התהילים, ממש ללא יוצא מן הכלל, זכו לבא בברית האירוסין באותה השנה. איש לא נעדר!"
(הגאון הצדיק רבי אלימלך בידרמן שליט"א - שיחת קדשו למאסף זה)

אשר ראיתי - קרבה ישועתנו!

אני זוכר היטב לפני כמה שנים, ישבתי בליל הפורים בשעה מאוחרת בביהמ"ד דחסידי בעלזא בב"ב, והיה הביהמ"ד מלא מפה לפה בעסק התורה והעבודה. מלבד קבוצת בחורים שישבו בירכתי ביהמ"ד ופטפטו על דא ועל הא. לפתע, ננער ראש המדברים שם, שהיה בחור מבוגר שכבר תקופה ארוכה לא מצא את זיווגו, וקרא לעבר חבריו: מדוע לא נקרא גם אנחנו ספרי תהילים בלילה קדוש זה?! הצעתו נתקבלה, ומיד החלו כולם באמירת התהילים, ואילו הוא עצמו האריך באמירת התהילים אחר עלות השחר. ואני מעיד בפניכם, כי מאז נהפך הוא לטובה כבריה חדשה, וזמן קצר מאד לאחר הפורים בא בברית האירוסין עם משפחה מפוארת ומיוחסת, ואף זכה להקים דור ישרים מבורך.

(שם)

מסוגל לתפילה לפרי בטן

וכן מבואר בספה"ק דברי יחזקאל שכתב רמז שפורים מסוגל לתפילה בפרט בענין פרי בטן כי פורים מלשון פור שהוא ראשי תיבות פריה ורביה.

ראינו בעיננו שזכו לזיווגם אחר שהמתינו כמה שנים!

"להודיע שכל קוויך לא יבושו וגו' באנו בזה להעיד מאשר ראינו בעיננו בעמדנו בתפילה במעמדות רינה של תורה אחר לימוד תורה כמה גדול כוחה לישועה, כי אחר שהזכירו רבים את שמם במעמדות אלו זכו לראות ישועה גדולה בעניינם בס"ד על הצד היותר טוב, ומהם שהמתינו הרבה שנים לזיווגם, וכבר נתפרסם בשם רשכבה"ג מרן שר התורה שליט"א ש"תפילה זו היא ההשתדלות הנכונה לאב ואם לזיווג צאצאיהם וכל המשתתפים יושעו בס"ד בקרוב בשמחתם" ומי יבוא אחר המלך.

כתבנו כל זה ערב ימי הפורים לאחב"י כדי לזכור שה' יתברך רואה ושומע כל איש בעת צרתו (משנ"ב ס"י תרפו) לזכות ולנצל עת רצון נוראה זו של תפילת הרבים בליל פורים".

(מכתב רבותינו הגאונים רבי שרגא שטינמן שליט"א

ורבי בנימין פינקל שליט"א - אדר תש"פ)

מצאו את זיווגם - באותה השנה!

"שמעתי עובדה נוראה ממכירי בעל המעשה שליט"א, הייתה קבוצת בחורים מאחת הישיבות החשובות בבני ברק, שהמתינו כולם למציאת זיווגם. בהגיע יום הפורים, בזמן שיצאו כל תלמידי הישיבה רצים ודחופים לסבב על הפתחים כמצוות היום, החליטו הם אחרי תפילת שחרית וקריאת המגילה להתוועד יחדיו לקרוא ספר תהילים בצוותא,

על 'עוד', או אז 'אני אשמע' - אדון ואבחון האם מגיע להם שימלאו בקשתם. אבל ביום הפורים נותנים בשמים מילוי משאלות לב כל אחד ואחד אפילו על עניני 'עוד', וזהו 'מה בקשתך - עוד, ותעש'. גם 'עוד', עוד יישוב הדעת, עוד הרחבה בפרנסה, עוד הקלה בנישואי הבנים והבנות, נא'ך א'שטיקעל רגיעה ושלוות הנפש, ותיעש!

(הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א - שיחת קדשו למאסף זה)

כל הטובות לא יהיו נחשבים למותרות

"בזה היום של פורים כאשר נקבע בלב ישראל, כדכתיב "קיימו וקבלו" קיימו בלבבם מה שקבלו בפיהם, היינו שנקבע בלבם שכל רצונם לא יהי' רק רצון ד', ממילא כל מה שישראל מבקשים הוא רק רצון ד', ואינו נחשב למותרות כלל. כי מאחר שישראל מאמינים כך בהשי"ת, מאמין להם השי"ת גם כן ונותן להם כל הטובות. כי הגם שהם ביד ישראל, המה גם כן עדיין ברשותו יתברך. כדכתיב (חגי ב ה) "לי הכסף ולי הזהב". ומאחר אף שהם ביד ישראל המה ג"כ ברשותו יתברך, לכך אף שהם ביד ישראל שייך נמי לומר עדיין לי הכסף ולי הזהב. כי אצל מי יש מקום מטמון יותר מבישראל וכו'. שבוה היום יתן השי"ת כל הטובות לישראל ולא יהיה נחשבים כלל למותרות".

(סוד ישרים אות י' דף כ' ע"ב)

שפע פרנסה לכל השנה

"שעל ידי שקבלו התורה ברצון, זוכין לב' שלחנות תורה וגדולה במקום אחד. ולא זו בלבד על יום זה, כי על כל משך ימי השנה ממשיכין על ידי ימי פורים פרנסה ושפע, תורה וגדולה במקום אחד. וזה 'להיות עושים את ימי הפורים האלה בכל שנה ושנה' "

(עטרת ישועה ד"ה כימים דף קי"ד ע"ב)

על רצון לתפילה על פרנסה בשפע ובהרחבה

לפעול גם עבור הרחבה ודבר שאינו בהכרח

"והנה שמעתי מאמ"ו זצ"ל עה"פ (ישעיה ס"ה כ"ד) "טרם יקראו כו' עוד הם מדברים ואני אשמע. דיש חילוק בין ההכרחיות שאי אפשר להיות בלעדו, וזהו "טרם יקראו". אבל "עוד" מלשון מותרות שאפשר לחיות בלעדו, בזה אשמע אם ראוי לכך, עכ"ד. ולכן התנוצצות הישועה בימי הפורים גם קודם לכן, וגם בני הכפרים שאינם חשובים כל כך יוכלו לפעול זה מה שהוא בהכרח, והיינו מים ומזון יוכלו גם הם לספק לאחיהם, להתפלל על כללות ישראל כנ"ל. ובימי הפורים נוכל לפעול גם מה שאינו בהכרח כל כך, ולכן תרעין פתוחין בפורים, כל הפושט יד נותנים לו אף שאינו צריך כו', כמו כן מלמעלה נותנים להמתפלל ושואל אף שאינו צריך והיינו מותרות"

(מעגלי צדק ד"ה בגמ דף קי"ט ע"ד)

נענים גם על מותרות

ויש שרמזו כן בקרא "מה בקשתך עוד ותעש", שביום הפורים נענים גם על מותרות שהם בגדר עוד וכנ"ל.

(באר החיים - פורים)

גם עניינים של 'עוד' - ותיעש!

כאשר אדם מבקש על דברים הכרחיים, אזי טרם יקראו אני אענה, אך כאשר מבקשים

לימוד התורה בפורים

אלא אם כן מתעסקים בתורה

"זכור את אשר עשה לך עמלק" (דברים כה יז). במדרש תנחומא (פרשת בשלח סימן כה) אמר רבי אליעזר בן חסמא, אי אפשר לישראל לחיות אלא אם כן מתעסקים בדברי תורה. ולפי שפירשו ישראל מדברי תורה, לפיכך השונא בא עליהם וכו', אחרים אומרים אין רפידים אלא שרפו ידיהם מן התורה ולפיכך עמלק בא עליהם, וכן אתה מוצא שאין השונא בא אלא על ידי רפיון ידיים מן התורה וכו', גם בגמרא (סנהדרין קו) אמר רבי יהושע מהו רפידים שריפו עצמן מדברי תורה.

המן בא על רפיון ידיים בתורה

"ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו" אמרו במדרש, "שאמר להתך לך אמור לה המן שהוא בן בנו של עמלק שכתוב עליו (דברים כה יח) אשר קרך בדרך, בא עליכם, ואין הוא בא אלא על רפיון ידיים בתורה".

בכח התורה השמיד יהושע את עמלק

כתב הרב החיד"א ז"ל בספר דברים אחדים (דרוש יד לשבת הגדול עמוד רנה) שהטעם שנבחר דוקא יהושע בן נון להלחם בעמלק, לפי שכתוב בו (שמות לג יא) "יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האוהל", והיה עוסק בתורה יומם ולילה, ובכח התורה המצלת לשמד

מישראל, השמיד את עמלק. וכן כתב האור החיים הק' (שמות יז ט) שנתחכם משה כשהכיר העון שהוא לצד ביטול התורה אמר אין ראוי לצאת למלחמה אלא יהושע וכו'.

כיום שניתנה בו תורה

בגמרא שבת (דף פח.) אמר רבא שאף שבשבעות כפה הקדוש ברוך הוא הר כגיגית על ישראל בכדי שיקבלו את התורה מכל מקום חזרו וקיבלוה בימי מרדכי ואסתר ככתוב קיימו וקיבלו שקיימו מה שקיבלו כבר. ופרש"י, מאהבת הנס שנעשה להם.

כתב המרדכי בב"מ (פרק המקבל סימן שצח) **יום פורים שקול כיום שניתנה בו התורה**, וכמו שמבואר בגמרא בפסחים (דף פח:): שמר בנו של רבינא היה יושב כל השנה בתענית חוץ משבועות ופורים, בשבועות לפי שהוא יום מתן תורה ובפורים לפי שהוא יום הנס. (וכבר קדם וכתב כן רב אחאי גאון בשאלתות פרשת ויקהל שאילתא סז).

מחיית עמלק וקבלת התורה

"עיקר התנגדות עמלק הוא להתורה, כמ"ש 'ודתיהם שונות', 'דתייהם' כיוון גם על תורה שבע"פ, שיכולין בני ישראל בכוחם לחדש טעמי תורה, כמ"ש 'וחיי עולם נטע בתוכינו'. לכן אחר מחיית עמלק יש קבלת התורה, וזה נוהג בכל שנה כמ"ש 'מלחמה לד' בעמלק מדור דור'..."

(שפת אמת פורים תרמ"ב)

אחרי תיקון קלקול העצלות בתורה אז באה השמחה

"ועל זה היה טענות המון כמו שאמרו בגמרא (מגילה יג) ישנו - שהם ישנים מן המצוות, אמר לו אית בהו רבנו, והיינו כח התורה, אמר לו עם אחד הן, שגם בזה יש רפיון ידים. ולכן תקנו אנשי כנסת הגדולה שני הענינים האלו במצות פורים, לתקן ב' הקלקולים שגרמו התגברות קליפת עמלק עליהם. משלוח מנות ומתנות לאביונים, לתקן הקלקול של צרות עין ממצות צדקה וגמילות חסדים, ומצות משתה ושמחה של פורים, הוא לתקן הקלקול של עצלות בעסק התורה וכו' על דרך שנאמר (משלי ט ה) "ושתו ביין מסכתי". ועל ידי שמשים הדברי תורה על לבו מזה בא גם כן השמחה כמו שנאמר "ולישרי לב שמחה".

(פרי צדיק שושן פורים אות א' דף צ"ט ע"א)

העוסק בתורה בליל פורים - מובטח שהוא בן עוה"ב

"קבלתי מרבי הרב מהו' מענדלי ליליג זצ"ל שהיה רב בביהמ"ד דק"ק פפד"מ, שקיבל מהגאון בשם ה'שב יעקב' זצ"ל, שכל העוסק בתורה בין מגילה דלילה למגילה דיומא, מובטח לו שהוא בן העולם הבא, כן קיבלתי בסתמא". וע"ש שכתב הטעם.

(מרנא החתם סופר זיע"א דרושים ואגדות עמ' רמ"ה)

שמחת הפורים - שמחה של דברי תורה

וכך פסק הרמ"א (סימן תרצ"ה סעיף ג') בשם מהר"י ברונא לעסוק בתורה קודם סעודת פורים. דכתיב "ליהודים היתה אורה", ודרשו חז"ל 'אורה זו תורה'. ורק אח"כ יקיים מצוות 'משתה ושמחה'. ובדרכי משה (אות ג) כתב שהתורה מגינה עליו שלא יארע לו קלקול בסעודה. ובמשנה ברורה (שם סק"ט) כתב שתהא השמחה של דברי תורה.

ובסימן תכ"ט (סק"ב) כתב המשנ"ב להתחיל ביום הפורים עצמו בלימוד הלכות פסח,

לקיים ההלכה שנפסקה בשו"ע ד"שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום". וכך נהגו רבים מגדולי הדורות.

לעסוק בתורה כשמועטין עוסקין בה

"ושמעתי על רב אחד שבליל פורים היה יושב ועוסק בתורה רוב הלילה. ואמר, בליל זה הכל אוכלים ושותים ושמחים ואין לו להקב"ה מי שיעסוק בתורתו, אעסוק אני, ותהא תורתני חשובה לפני המקום".

(יעלזו חסידים לרבי אליעזר פאפו זיע"א אות ק"ה)

הזוכה לעסוק בתורה בפורים

"ונלע"ד כי יש טעם אחר גם כן, עם מה שאמר הכתוב (ירמיה לג כה) 'אם לא בריתי יומם ולילה' - והיא התורה - 'חוקות שמים וארץ לא שמת', וכתוב 'נמוגים ארץ וכל יושביה אנכי תכנתי עמודיה סלה' (תהלים עה ד). וביום פורים רובא דעלמא עסוקים בצדקה ובמאכל ובמשתה ואין מי שיעסוק בתורה, ולכן אשריו ואשרי חלקו מי שיקבע קביעות אחד שעה אחת או שתי שעות לעסוק בתורה ויכוין לכוון העולם בעסק תורתו"

(ספר 'חיים שנים ישלם' להמקובל האלקי רבי שמואל ויטאל זצ"ל)

זכות העוסק בתורה בעת רצון זו

הרה"ק מקוצק זיע"א אמר פעם לחסידיו על חתנו הגאון הצדיק רבי אברהם מסוכטשוב

התעוררתן כל כך מלמטה, עכ"ל.

(ספר משפט צדק על תהלים דף ו)

בזכות עמל התורה בפורים נזכה לגאולה

"ובעיני הדבר פשוט שאם כל ישראל היום הזה, אשר זרע עמלק לטבח יוכל ונפל המן הרע הזה, ראש מבית רשע, היו נוהגים בסדר קדושה, והשמחה היתה מקודשת לשמים, ויתר היום היו עוסקים בתורה כל אחד כפי שיעורו, ע"כ בשכר זה היינו נגאלים גאולת עולם וימחה זכר עמלק, כי היום הזה אשר החל לנפול ונפל מהם רב, הן עם ישראל לו היינו מתאמצים בתורה ומצות כהיום הזה, רעה תבוא עליהם לזרע עמלק עד כלותם אותם, ובא לציון גואל. ומה גם אשר רוב ישראל מרבנים צדקה היום הזה עם עמלי תורה ועניים מרודים ובינוניים, אשריך ישראל וכו', ובכח עבודתנו לה' יתברך היום אין ספק שהיתה מפלת עמלק גמורה ותפרה ישע גאולה שלימה"

(החיד"א זיע"א בס' לב דוד פכ"ט)

להזדרז ביום זה בתורה

עוד כתב שם החיד"א (בפרק ל') וזה לשונו: "ומן הראוי לשום נגד עינינו מה שכתב מר זקננו חסד לאברהם זלה"ה, כי בכל שנה ל' יום קודם הפסח, הקב"ה עושה לישראל משוא פנים ברוב חסדיו, ומתחיל להוציא נפשותם מהיכלות הטומאה מעט מעט, שעור חלק אחד משלושים בכל לילה, באופן שבליל ביעור חמץ, כל פושעי ישראל עומדים בפתח מהיכל החיצון מהנ', שעור חלק אחד משלושים משיעור הכמות שהיו נכנסים ליל ל"א קודם הפסח, וליל פסח אין נכנסים כלל ועיקר, וכולם פטורים מבני חורין, זהו תורף דבריו בקיצור עיי"ש באורך עכ"ל. ונתבאר שהחל מיום פורים שהוא ל' יום קודם הפסח מתחילה טהרת נפשו, א"כ כמה יש לו להזדרז בתשובה ותורה

זיע"א בעל 'אבני נזר' ואגלי טל', התדעו למה זכה אביו הרב מביאלא הרה"ק רבי זאב נחום זצ"ל לבן כזה??

פעם אחת אירע בפורים, שכל הצדיקים ולומדי התורה היו עסוקים כולם, בדיוק בזמן אחד, במצות היום של סעודת פורים, ולא נמצא בכל העולם אף אחד שילמד תורה באותה שעה, זולת הרב מביאלא שישב אז ולמד, ונעשה בשמים רעש גדול מזה, כי אלמלא הוא היה כל העולם עומד באותה שעה בלי עסק התורה למטה. ולכן נתנו לו מתנה נשגבה זו שיהיה לו בן שיאיר את כל העולם בתורתו וקדושתו.

(ספ"ח מועדים עמוד רמ"ב)

טעם שנקבע פורים ב' ימים

כה דרש החתם סופר זיע"א, שזהו הטעם שחלקו את ימי הפורים לשני ימים שונים, פרוזים ומוקפים. לפי שלא רצו מרדכי ואסתר שיהיה יום אחד אשר כל ישראל אוכלים ושותים ושמחים ומתבטלים מתורה ומצוות, לכן קבעוהו לשני ימים, וזמנו של זה לא כזמנו של זה, וביומו של הפרוזים כשאלו שמחים ומשתכרים המוקפים עוסקים בתורה, וכן ביום השני.

(דרשות החתם סופר ח"א דף ר"ה)

הלומד תורה בזמן זה - שכרו כפול

"ראיתי כתוב, הן אמת החיוב גדול לעסוק בתורה ובמצות בכל הזמנים. אמנם החיוב ביותר גדול בזמנים שרוב העולם פנוים מעסק התורה, כמו בערב שבת אחר חצות היום וערבי ימים טובים וחולו של מועד וכיוצא שאז כל המלמדים פנויים, ורוב בני אדם בטלים מעסק התורה וכו' אז החיוב גדול ועצום לכל הירא וחרד לדבר ה' לחזק את עצמו לעורר את לבבו לעסוק בתורה ועבודה בעת ההיא יותר מעת זולתו, ושכרו כפול ומכופל מן השמים וכו' ובפרט כי אז המלאכים בטלים למעלה מפני שאין

אני מקנא בכם! אתם זוכים לאין ערוך!

עכשיו זה זמן כזה שלא בהרבה מקומות לומדים תורה, והזכות של לימוד התורה עכשיו מגין על כולם!. כל אלה שעכשיו לא מנצלים את הזמן, חסר את הלימוד תורה שלהם, ומי שלומד בזמן הזה הוא נוטל שכר כולם. יוצא שיש קונה עולמו בשעה אחת! **אני מקנא בכם! אתם זוכים לאין ערוך!**

אחד מרויח עכשיו בשעה אחת, מה שבפעם אחרת היה צריך לזה 'עשרים שעות' ואולי אפילו יותר!, כי הרי יש הרבה מאד שלא מנצלים כעת את הזמן, ובזמן כזה כשאחד לומד הרי הוא נוטל שכר כולם! וממילא אין לתאר את הזכות שיש בזה!

(מרן הגרא"ל שטיינמן זצוק"ל בשיחה בפני בני הישיבה בסדר לימוד בליל פורים)

כח התורה מכריע את הכף!

ובהיות שהיה אז רפיון בתורה לא יכל להיות ההשפעה של הרחמים. והתיקון לזה היה שמרדכי הצדיק לקח את התינוקות של בית רבן בצום ובמצב הכי קשה של סכנת מוות, וישב איתם ולמדו ביגיעה עצומה את הלכות קמיצה, וזה מה שהכריע את הכף. ונמצא שהכח שעמד לכלל ישראל בעת הצרה הגדולה היה כח הצום והתשובה, כח התפילה והזעקה, וכח קבלת על התורה הקדושה. וזה מה שהכריע את המן הרשע ימח שמו וזכרו עם כל השונאים.

והכח העצום והאדיר הזה מתעורר בכל שנה ושנה לזכות לישועת ה' ע"י ריבוי זעקה ותפילה וקבלת התורה מאהבה"

(הגה"צ רבי בנימין פינקל שליט"א - שיחתו המיוחדת למאסף זה)

בו ביום.

ובסיום דבריו כתב וזה לשונו: והעיני בשר לו יכון לקראת אלקינו, ויטיב מעשיו ל' יום קודם לפסח וכו' יוסיף אומץ להטהר ולהזהר ל' יום קודם לפסח כי אלקינו מרחם מוציא אסירים נפשנו הטמועות בסט"א דבר יום ביומו חלק כחלק", עכ"ל.

אי אפשר לפורים בלא לימוד תורה

הגאון הצדיק רבי יהודה זאב סגל ז"ל ראש ישיבת מנצ'סטר היה אומר בפורים, איך אפשר יום בלי לימוד התורה? והנהיג בישיבתו סדר לימוד חובה של שעתיים ביום הפורים לאחר תפילת שחרית. והיה דואג ומקפיד שכל התלמידים יהיו נוכחים בסדר זה, והוא עצמו היה לומד עמהם כל אותו הסדר.

(בנין עולם, דברי חן פט"ו)

זכות לעליית הנפש והתקרבות לקב"ה - מגין על הכלל

הנה כל המקודש מחבירו חרב יותר, שהיצר דוקא במקום שיש לעלות הוא משתדל בכל כוחו לעשות מזה ההיפך, ובפורים שהוא יום שבו זכו לקבלת התורה מרצון, שהשיגו מדריגה כ"כ גדולה, וזה הרי כל מה שהיה אז, ונקבע לדורות שיכולים לזכות במידה מסוימת בעליית הנפש להתקרבות לעבודת הבורא ית"ש ע"י קיום המצוות לשם שמים באותו היום, ועושים בדיוק דברים שהם ההיפך, כי מליצנות ודברים בטלים וכדו' לא יכול לצאת התעלות הנפש.

שכרו בעולם הזה

בספה"ק ערבי נחל (פר' בהעלותך) כתב לפרש מה שאמרו 'כל העוסק בתורה בלילה הקב"ה מושך עליו חוט של חסד ביום'. דביארו המפרשים בזה, שהוא משום דבאמת שכר מצוה בהאי עלמא ליכא, אבל כתב המהרש"א בח"א דמה שאדם עושה יותר ממה שמחויב על פי הדין יש לו שכר על זה בעוה"ז. והרי איכא מאן דאמר בגמרא (עירובין ס"ה ע"א) לא איברי לילי אלא לשינתא, ואמר רב נחמן אנן פועלי יממא אנן ולא פועלי לילות, ולכן העוסק בתורה בלילה שהוא יותר מהדין יש לו שכר גם בעולם הזה.

רינה של תורה-קשור להשם יתברך

"עוד י"ל, דהכוונה של לימוד בלילה הוא, שלומד בעת אופל, לא לכבוד, רק בסתר, בצנעא, בעת הדחק. והלומד על מנת להתכבד, או לעשות רב, או להשלים את נפשו, הוא כזורע ואחרי כן כשבא לעת התועליות נעשה כקוצר, וזה הזורעים בדמעה ברינה יקצורו, נאמר על כל מפעלות האדם, אם לא בא עדיין התכלית נעשה כזורע לאיזה פעולה, ואין זה שעת רינה. אבל העוסק בתורה במסתרים, ולבלי לאיזה תכלית, רק התקשרותו לתורה הוא התכלית, א"כ השכר שלו הוא משיג בעת עסקו בתורה, וזה קומי רוני בלילה, שתיכף בעת הלימוד ירונן מטוב לב, כי קשור הוא להשם יתברך מדי עסקו בתורה, וטועם נועם התורה האלקית".

(משך חכמה עה"ת פרשת ויקרא)

מעלת העוסק בתורה בלילה

זוכה לעורר מידת החסד

אמרו בגמ' (ע"ז ג ע"א) "כל העוסק בתורה בלילה הקב"ה מושך עליו חוט של חסד". וכתב המהרש"א לבאר, לפי שמדרך המנדד שינה בלילה שיהו פניו זועפות ביום. אמר בעוסק בתורה ומנדד שנתו בלילה, הקב"ה מושך עליו חוט של חסד, שהיא מאירת פנים ביום, כי היא ממדת החסד כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו. והכי אמרינן בפ"ק דמגילה אסתר ירקרקת היתה אלא שהקב"ה משך עליה חוט של חסד שהיא מאירת פנים שתהא נראית יפה". עכ"ל.

זוכין לשבוע בעולם הזה שכינתא דעולם הבא

ובגמרא במס' ב"ב (י ע"א) "אלו תלמידי חכמים שמנדדין שינה מעיניהם בעוה"ז והקב"ה נותן להם מזיו השכינה של עולם הבא" ומבאר המהרש"א וז"ל: "יש לפרש בזה ע"ד וקוי ה' יחליפו כח, שאמרו בסוף קידושין שהתורה נותנת כח ללומדי תורה. ולפי שמיעוט השינה מחליש את האדם, אמר בתלמידי חכמים המנדדין שינה בעוה"ז בלימוד תורתם, הקב"ה נותן להם כח ללמוד תורה ומשביען בעוה"ז שכינתו דלעולם הבא דאין שם שינה וחלשות האדם, כדאמרי' שהצדיקים יושבין ונהנין מזיו השכינה" עכ"ד.

דהיינו כי הגם שעל פי הטבע אי אפשר ללומד בעייפות ללמוד תורה כי הלא הוא חלש מהעדר שינה אבל אם מנדד השינה מעיניו הקב"ה נותן לו כוחות ממקום שאין שם עייפות מכוחות של עולם הבא וכעין מה שאמרו חז"ל על הארון שהיה נושא את נושאי.

לימוד התורה הוא צינור לשפע הישועה

שמעתי מהגה"צ רבי אליהו לאפיאן זצ"ל שאמר בשם הזוה"ק, שעל ידי שהאדם לומד תורה נוצרים בשמים חבילות של שפע ברכה והצלחה וכל מיילי דמיטב, ורק על ידי התורה אפשר ליצור מציאות של שפע. אלא שאותם אוצרות אינם יכולים להיות מושפעים לארץ אלא רק על ידי התפילה, שאינה 'יוצרת' שפע אלא 'מורידה' שפע (וראה גם בסדר היום, סדר מנחה של שבת, דמה שמועילה התפילה לא יועיל הלימוד ומה שיועיל הלימוד לא תועיל התפילה). ומעתה י"ל בפשטות דכך הוא הסדר: **יעסוק בתורה, ועי"ז יברא כביכול שפע ברכה והצלחה בשמי מעלה, ולאחר מכן יתפלל ותוריד התפילה את אותו השפע לארץ.**

(הגאון הגדול רבי ברוך מרדכי אזרחי שליט"א)

דוחים גזירות ורואים ישועות

הזכות האדירה של לימוד התורה הק' נתן תקווה גדולה, וכאשר מתאספים ללמוד כמה שעות ואח"ז מתפללים, באים בכח מעשיהם ודוחים את הגזירות, ורואים ישועות בעז"ה

(הגאון הגדול רבי שרגא שטינמן שליט"א - במכתב כסליו תשע"ט)

עמלי התורה - יותר מכה"ג הנכנס לפני ולפנים

"כשיושבים אברכים עמלי תורה, שהם עמודי העולם, והוגים בהתמדה וברציפות בתורה הקדושה ב'לילי טבת הארוכים', בפרט בזמנים שמועטים העוסקים בה, והם נוטלים שכר כולם, כמבואר בירושלמי, כמה גדולה הנחת רוח שיש לאבינו שבשמים מזה. ואם הזכרנו בראשית דברינו, שכל יהודי מתעלה ביום הפורים לדרגת כהן גדול בבית קדשי הקדשים, הרי שתלמידי חכמים, שעליהם אמרו בגמרא מהפסוק 'יקרה היא מפנינים' שהם יותר מכה"ג הנכנס לפני ולפנים, הלא דרגתם היא נשגבה לאין ערוך ולאין תכלית כלל, באופן שלא יעלה על הדעת. ממילא, כאשר עומדים תלמידי חכמים אלו, נזר הבריאה, ומעתירים ומבקשים מעמקי לבבם הטהור בזמן קדוש ונשגב זה בתפילה ובתחנונים לפני אדון כל לישועת הכלל והפרט, אלו הם הכוחות הכי עצומים ונשגבים שרק שייך לתאר ולשער. ובודאי ללא כל ספק, תעלה תחינתם ושועתם לרחמים ולרצון לפני כסא הכבוד.

(הגאון הצדיק רבי אלימלך בידרמן שליט"א - שיחת קדשו למאסף זה)

מעלת התפילה לאחר לימוד התורה

זכות התורה מסייעת

"הנה כתיב 'מסיר אזנו משמוע תורה גם תפילתו תועבה'. מבואר כי כח התפילה נמשך בעיקר מקדושת התורה ולימודה. וכאשר יסיר אזנו משמוע תורה, אין תפילתו הגונה ותידחה ולא תתקבל. ואפשר דמה"ט רב אמי ורב אסי אע"ג דהוי להו תליסר בי כנישתא בטבריא, לא הוו מצלי אלא ביני עמודי היכי דהוו גרסי (ברכות ח.), כדי **שיזכות וקדושת התורה שלמדו במקום ההוא יסייעו שתפילתם תתקבל.** וכן מבואר בירושלמי (פ"א דברכות ה"א דף ב:): למה קורין אותה (-קריאת שמע) בביהכ"ס? **כדי לעמוד בתפילה מתוך דברי תורה, ע"כ.** ונראה לומר, דכדי לאלומי כח התפילה שתהיה הגונה וראויה להתקבל, דקדקו להתפלל דוקא אחר הלימוד ובמקום הלימוד, כדיש קדושת התורה וזכות לימודה יסייעו לה ויאלימו כחה שתתקבל לרצון לפני אדון כל".

(הקדמת שו"ת בצל החכמה)

תפילה זו אינה שבה ריקם

אל עמלי התורה לומדי הכוללים "רינה של תורה" הי"ו המתכנסים בבית המדרש לדרמן ובשאר הכוללים. כאשר מאות אברכים לומדים שעות רצופות בתענית דיבור, דבר גדול הוא מאוד. אמרו חז"ל במקום הרינה שם תהא תפילה (ברכות ו') וכאשר תקומו מן הלימוד בוודאי הוא שעת רצון גדול ביותר כאשר כבר הוכח ונתפרסם שרבים זכו לישועה בזיווג ובזש"ק ובשאר עניינים עי"ז, כי תפילה זו אינה שבה ריקם ובוודאי מתקבלת כמו שאמרו חז"ל (ע"ז יט, א) הקב"ה עושה לו חפצו.

בלי נדר אם יהיה בכוחי אתאמץ גם אני להשתתף עמכם, ונכון שכל הצריכים לישועה ישתדלו מאוד להזכר בתפילה זו ובס"ד יצאו מאפילה לאור גדול. הכו"ח להודיע כח תורה ותפילה

(מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א - במכתבו חנוכה תשפ"א)

תיאור מיוחד מיום הפורים במחיצתו של מרן ה'בן איש חי זיע"א

המוני יהודים מהעיר בגדד התאספו לחצר "צאלח אל כביר" [בית הכנסת הגדול], היה זה באחד הימים החשובים והעמוסים יותר בכל ימות השנה, יום הפורים.

את תפילת שחרית וקריאת המגילה כבר סיימו, אך עדיין רבה המלאכה אשר לפניהם. משלוח מנות, מתנות לאביונים, משתה ושמחה, היום קצר ועת לעשות. ואולם על אף העבודה המרובה אשר עמדה בפני יהודי בגדד ביום העמוס הזה, לא נמנעו מלהגיע לחצר ביהכנ"ס, כדי לשמוע את דרשתו הנפלאה של רבם, הגאון רבי יוסף חיים זצ"ל בעל ה'בן איש חי'.

היתה זו דרשה ארוכה ועמוקה, הרב היה מבאר בטוב טעם כל פסוק במגילת אסתר, משלב גימטריאות ופירושים גם על פי תורת הסוד, בדרשתו היה שוזר בחכמה נפלאה גם משלי מוסר והלכות יום הפורים.

במשך כל הדרשה הרב ניצב על עמדו זקוף ופניו אל הקהל, ורק לקראת סיומה, היה מנהגו בכל שנה להתיישב על כסאו, ואז היה מדגים בפני הקהל כיצד החתים מרדכי הצדיק את המן הרשע על סנדלו, כאשר קנה אותו לעבד תמורת כיכר לחם. הקהל היה מתמוגג ומחייך אל מול תנועותיו של הרב, ואילו על פני הרב עצמו לא נראתה שום בת שחוק. ובכל שנה היה מזכיר לקהל כי יש בכך דברים עמוקים על פי כוונת הסוד, ואולם את זה אינו יכול להסביר ולפרט בפומבי.

בתום הדרשה פנה כל הקהל ללכת לביתו לקיים מצוות היום, ואז היה יוצא גם הרב מביהכנ"ס אל עבר מעונו, אבל שעה ארוכה ארכה לו הדרך, שכן מביהכנ"ס ועד ביתו משני צידי הדרך עמדו אביונים ודלים והמתינו למתנת ידו, ואכן לכולם נתן הרב מתן ביד רחבה כי היה נאה דורש ונאה מקיים.

(גאוני המערב)

תפילתו מתקבלת ברצון

כתיב בקרא "מסיר אזנו משמוע תורה גם תפילתו תועבה". ומידה טובה מרובה יותר ויותר, שהמטה אוזנו לשמוע תורה, והיושב ועוסק בתורה, זוכה שתפילתו בוקעת רקיעים ומתקבלת לרצון.

(המשגיח הגה"צ רבי בנמין פינקל שליט"א)

בקשת פרנסה אחר תורה

"המתפלל על פרנסה אחר שעסק בתורה - מובטח לו שתתקבל תפילתו"

(ספר המידות ערך ממון אות צ"ז)

להשתתף עם לומדי התורה

"הזמן הזה של מעמדי התפילה, הוא מסוגל מאד ועת רצון מופלאה ביותר, בתוך הפסגה של היום הזה המסוגל מצד עצמו. ובפרט אם המצטרפים מסוגלים לתמוך ולהחזיק ביד לומדי התורה, הרי יש להם שייכות וחלק בלימוד התורה שלהם. ואז הם שותפים ממש לתורתם. ואין לשער איזה הצלחות יהיו להם"

(הגאון הצדיק רבי בנימין פינקל שליט"א - שיחתו המיוחד למאסף זה)

” בפסגת היום, אפשר לפעול ולבקוע רקיעים, ואין לשער איזה הצלחות יהיו להם!

רגעים טהורים של רוממות וגבהות הלב, תחושה מובהקת של 'מי עלה בהר השם', כשאנו פוסעים ביראה לעבר מפתן דלתו של מרן המשגיח שליט"א, הגאון הצדיק רבי בנימין פינקל שליט"א.

ברגעים של "בין לבין", בין נשיאה במשא העם והוראתם את חוקי עבודת האלוקים, מרן שליט"א הקדיש לנו את היקר באוצרותיו, שעה תמימה מעיתותיו ורגעיו בחיבה מופלגת לראשי רינה של תורה, להודיעם ולהודיע לכל ישראל, כוחה של תפילה וקדושת יום הפורים.

באהבת אב וביראה מטהרת, מקבלינו מרן שליט"א בחיבת הקודש. אהבה צפונה ומובהקת לרינה של תורה החקוקה על לוח לבבו. קדושת הימים עומדת בחלל ואנו היטינו אזננו כאפרכסת.

<<<

הקב"ה כביכול מקיים את המצוות, והלכה היא במעות פורים, ש'כל הפושט יד נותנים לו', והקב"ה הרי רוצה לתת לנו רב טוב וחסד, ועלינו לנצל זאת ולקבל את השפע שהוא יתברך משפיע עלינו. צריך לנצל!

המצוות, והלכה היא במעות פורים, ש'כל הפושט יד נותנים לו', והקב"ה הרי רוצה לתת לנו רב טוב וחסד, ועלינו לנצל

לא יכל להיות ההשפעה של הרחמים. והתיקון לזה היה שמרדכי הצדיק לקח את התינוקות של בית רבן בצום ובמצב הכי קשה של סכנת מוות, וישב איתם ולמדו ביגיעה עצומה את הלכות קמיצה, וזה מה שהכריע את הכף. ונמצא שהכח שעמד לכלל ישראל בעת הצרה הגדולה היה כח הצום והתשובה, כח התפילה והזעקה, וכח קבלת על התורה הקדושה. וזה מה שהכריע את המון הרשע ימח שמו וזכרו עם כל השונאים.

והכח העצום והאדיר הזה מתעורר בכל שנה ושנה לזכות לישועת ה' ע"י ריבוי זעקה ותפילה וקבלת התורה מאהבה.

עלינו לדעת, שכוחות אלו של תורה ותפילה, צריכים הם זה לזה. וכמבואר בגמרא מסכת נדה (דף ע') 'שאלו חכמי אלכסנדריא את רבי יהושע בן חנניה, מה יעשה אדם ויחכם? אמר להם ירבה בישיבה ויבקש ממי שהחכמה שלו' וכמסקנת הגמרא שם 'הא בלא הא לא סגיא'. דהיינו, שאי אפשר לזכות לתורה בלא כח התפילה. וזו הסיבה שלפעמים רואים כאלו שיושבים ומתאמצים לשקוד על תלמודם, אך לא זוכים לראות ברכה בעמלם, משום שחסר להם את כח התפילה.

וממילא כשמתעורר שוב הזמן הקדוש של 'הדור קבלוה מאהבה' נצרך מאד ריבוי התפילה להצלחה בתורה.

ומלבד כל זה, הזמנים עצמם מסוגלים עד מאד, כמו שהאריכו בספרי גדולי החסידות, שהקב"ה כביכול מקיים את

שעיקר הצום הוא להכניע את הלב בתשובה, וכל זה יחד עם ריבוי הזעקה והתפילות שהיו מרבים בהם בתעניות כמובא במסכת תענית, ובנוסף לזה התאמץ מרדכי בכח התורה הקדושה שהוא גם יכול לבוא רק ע"י כח התפילה. וכמו שאמרו במגילה (דף י"א ע"א) רבי אלעזר פתח לה פתחא להא פרשתא בעצלתיים ימך המקרה ובשפלות ידיים ידלוף הבית, בשביל עצלות שהיה בהם בישראל שלא עסקו בתורה נעשה שונאו של הקב"ה מך, ואין מך אלא עני שנאמר ואם מך הוא מערכך, ואין

מקרה אלא הקב"ה שנאמר המקרה במים עליותיו, ומפרש רש"י נעשה שונאו מך כמי שלא יכול להושיע, והיינו שהקב"ה, אף שהוא תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם, אבל רצונו יתברך וכך הוא ברא ומנהיג את העולם, שכל ההשפעה תהא דרכנו, וכלל

ישראל הם יהיו הגורמים איך תהיה ההנהגה בעולמות. וכמו שכתב רבי חיים מואלוז'ין זיע"א וכך כתב גם הבעש"ט הקדוש זיע"א, שזהו הביאור בדברי התנא באבות (פ"ב מ"א) 'דע מה למעלה ממך' - כל מה שקורה למעלה זה 'ממך'. כי אתה הקובע כיצד תהיה ההנהגה! ובהיות שהיה אז רפיון בתורה

ש. אנו מבקשים לשמוע ממרן המשגיח שליט"א מה המקור מדברי חז"ל שיום הפורים הוא יום מסוגל לתפילה? מרן שליט"א ננער ומשיב על אתר כשכולו להבים:

כבר האריכו בספרים הקדושים, הרמח"ל בדרך ה' ועוד, שכל המועדים כולם אינם רק לזכר המאורע, אלא מעין האור הראשון שהיה בימים ההם חוזר ומאיר בכל שנה ושנה. וממילא כל המצב שהיה אז, מחד גיסא, סכנת הכליה רח"ל, ומאידך, הרחמים שריחם הקב"ה,

'דע מה למעלה ממך' - כל מה שקורה למעלה זה 'ממך'. כי אתה הקובע כיצד תהיה ההנהגה!

והכוחות שכלל ישראל השקיעו, וההארה שזכו לה - חוזר במדוייק בכל שנה ושנה. והרי כל ההצלה של כלל ישראל מהסכנה הנוראה של 'להשמיד להרוג ולאבד' היה ע"י חיזוק התורה וחיזוק התפילה. המצב היה נורא ואיום, ואסתר המלכה היתה צריכה

ללכת למלך אחשוורוש, וידעה שזה סכנת נפשות להגיע אחרי שלא נקראה שלושים יום, ובקשה ממרדכי 'לך כנוס את כל היהודים וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלושת ימים'.

מה היו עושים בצומות? תשובה, תפילה ותורה. תשובה!

- ידוע מה שהביא המשנ"ב מהרמב"ם

”

הזמן הזה של מעמדי התפילה, הוא מסוגל מאד ועת רצון מופלאה ביותר, בתוך הפסגה של היום הזה המסוגל מצד עצמו. ובפרט אם המצטרפים מסוגלים לתמוך ולהחזיק ביד לומדי התורה, הרי יש להם שייכות וחלק בלימוד התורה שלהם. ואז הם שותפים ממש לתורתם. ואין לשער איזה הצלחות יהיו להם!

.....

זאת ולקבל את השפע שהוא יתברך משפיע עלינו. צריך לנצל!

והשנה הזו, שיש פורים המשולש, ניתן לזכות ביותר בברכה המשולשת, ובפרט בירושלים עיה"ק וערי המוקפין, שהרי ביום ו' מקיימים מקרא מגילה ומתנות לאביונים, ואז 'כל הפושט יד נותנים לו' שהרי 'עיניהם של עניים נשואות למקרא מגילה'.

קודש, זהו יום הפורים דמוקפין עצמו, (ואף שאין מבקשים בקשות פרטיות בשבת קודש, אבל התפילות הקבועות עצמן מלאות בבקשות רחמים על כל מאי דשאל ליבא ברוחניות ובגשמיות). וביום א' בעת הסעודה ומשתה היין, גם אז ניתן לזכות לישועות עצומות, וכמו שרמזו בספה"ק "ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת" שגם מי שאינו ראוי מצד מעשיו, יכול לזכות ל"מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש", ולמילוי כל משאלותיו לטובה ולברכה.

ומעתה, נמצאנו למדים, כי סגולת הימים והזמן כל כך גדולה ומיוחדת, שמי שיש לו מח בקדוקו יודע לנצלם היטב! אמנם צריך תשומת לב מיוחדת, לזכות להמשיך את הארת הימים הקדושים האלו, גם לאחריהם. כי כמו שיש יצר הרע המנסה לקרר את האדם מקדושת הזמנים עצמם, כך יש יצר הרע

”

גם תפילה בציבור, ובפרט ציבור המתפללים בשברון לב, ובאהבה ואחדות ביניהם, אין לנו מושג כמה זה יכול לפעול. זה פועל! תמיד ובוודאי בעת רצון!

.....

מיוחד הממעיט את עבודת האדם אחרי הימים הנעלים. הוא רואה את כל ההשפעות הגדולות שזכה להם האדם בעבודת הזמנים, ולוחש על אזנו: עכשיו לך תנוח קצת! שיפוגו כל ההשפעות! ואחר כך לא אצטרך "לסבול" מכל

ההשפעות שהעלו אותך לפסגות ולדרגות מרוממות!. אבל אנחנו צריכים להתחכם כנגדו ולהיות ערומים בדעת ולומר לו: לא ניתן לך להפיג את הרוממות! לא ננוח מהעליה הרוחנית! רק נמשיך הלאה לעלות מדרגה אחר מדרגה בעשיית רצון השי"ת!.

עוד צריך לדעת לנצל את הזמנים המסוגלים הללו, לתפילה מעומקא דליבא על עליה רוחנית גדולה, ושנוכל לעבוד את השי"ת בלא הפרעות וללא טרדות, וממילא בודאי יושפע מלעילא שפע רב גם בכל עניני הגשמיות שהם לצורך גבוה. וחבל מאד על אלו שמנצלים את הכח האדיר הזה שיש אחת בשנה לבקש רק על דברים גשמיים.

* * *

ש. כיצד ניתן לחזק את אלו שמתפללים

ומרבים בתפילה על צרתם ולא נענו?

מרון המשגיח שליט"א נרעד ומשיב לנו ברחמאיות אבהית כצופן סוד מאוצר חיים:

ראשית כל, צריך לדעת שעצם זה שהאדם התפלל, ופנה להקב"ה להשיח

דאגתו, כבר הרויח רווח עצום בלא קשר לתוצאה!. אחר כך עליו לדעת שאין להתיימש, יש הרבה סיבות שתפילה לא תמיד מתקבלת, ועל האדם להתפלל להשי"ת שידריך אותו לדעת מה מעכב ומה עליו לתקן.

ישנם פעמים שנקבע בשמים שצריך להתפלל מספר תפילות מסוים בכדי שיענוהו, ומי לנו גדול ממשה רבינו ע"ה שהיה צריך תקט"ז תפילות בכדי להיכנס לארץ ישראל והגיע לתקט"ו תפילות, ולא התיימש ורצה להמשיך ולהתפלל, אלא שאמר לו הקב"ה רב לך אל תוסף דבר אלי.

ולעיתים, בכדי שיתקבלו התפילות נצרך האדם לחיזוק בכח התורה הקדושה, משום שנאמר: "מסיר אזנו משמוע תורה גם תפילתו תועבה", ומידה טובה מרובה שחיזוק בתורה פותח את שערי התפילה, (וראוי לעיין היטב בענין זה במה שכתב

מרנא החזון איש זיע"א בקובץ אגרות חלק א' אגרת ב').

עוד יש לפעמים סיבה המעכבת את מילוי משאלותיו של המתפלל, משום שמשמים יודעים שאין זה לטובתו, וע"כ לא נותנים לו. ואמנם הוא יקבל את השכר על עצם תפילתו.

אבל כאשר האדם מבקש על דבר שהוא ודאי לטובתו, אין לו להתיימש ולא יפול ברוחו לעולם, אלא ימשיך ויתפלל ללא הרף עד שיזכה לישועת ה' כהרף עין.

גם תפילה בציבור, ובפרט ציבור המתפללים בשברון לב, ובאהבה ואחדות ביניהם, אין לנו מושג כמה זה יכול לפעול. זה פועל תמיד ובוודאי בעת רצון!

דבר נוסף שיש לדעת, שפעמים רבות מצבו של האדם היה יכול להיות הרבה יותר גרוע, וע"י תפילתו פעל שנמנעו ונחסכו ממנו עגמת נפש וצער גדול יותר.

ואף אם רואה האדם, שכביכול ננעלו בפניו שערי התפילה ר"ל, אל יסיר בטחונו מהש"ת בכל מצב ובכל רגע, ודוקא ע"י כך יזכה לישועה גדולה. וכמו שלמדנו מדברי האור החיים הק' בפר' בשלח עה"פ "מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו" שאמנם לא היו זכאים ישראל בכח התפילה רק "כדאי הם האמונה והבטחון שהאמינו בי לבקוע להם את הים".

במעמדי התפילה שמקיימים ברשת הכוללים "רינה של תורה" בליל פורים, עומדים עמלי התורה בתפילה לאחר סדר הלימוד, שכפי שכבר שמענו, מעלת התפילה לאחר הלימוד גדולה היא עד מאד. ורצינו לשאול על המצטרפים לתפילה זו מבלי שהשתתפו בסדרי הלימוד, האם גם לתפילתם יש את המעלה המיוחדת?

מרן שליט"א משיבנו על אתר במאור פנים:

בודאי! ראשית, הזמן הזה של מעמדי התפילה, הוא מסוגל מאד ועת רצון מופלאה ביותר, בתוך הפסגה של היום הזה המסוגל מצד עצמו. ובפרט אם המצטרפים מסוגלים לתמוך ולהחזיק ביד לומדי התורה, הרי יש להם שייכות וחלק בלימוד התורה שלהם. ואז הם שותפים ממש לתורתם. ואין לשער איזה הצלחות יהיו להם!

במעמדי התפילה בשנים הקודמות השתתפו גם נשים רבות, ועזרות הנשים היו מלאות מפה אל פה, ובשנה זו ג"כ ייפתחו בע"ה עזרות הנשים, וזאת בהוראת מרן רשכבה"ג שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א, שאמר לא לוותר על תפילת הנשים במעמד. (וכמו שהורה כן גם בנוגע לתפילות הימים הנוראים). רצינו לשמוע ממרן המשגיח שליט"א מה

מיוחד בתפילתן של נשות ישראל עד שהן חלק מתפילת הרבים?

מרן שליט"א מהרהר ארוכות, עיניו עצומות והוא משיב לנו פשר דבר באספקלריא המאירה:

לנשים יש כח מיוחד של 'לב נשבר' ודמעתן מצויה. הן באות להקב"ה בהתרגשות מיוחדת וטהורה, ותפילותיהן בוקעות רקיעים. וכמובן, אך ורק נשים צדקניות וצנועות שאינן מכשילות את הרבים ח"ו, שעליהן נא' 'כי ה' אלוקיך מתהלך בקרב מחניך'.

כידוע, בזמן השואה הנוראה ערכו באר"י מעמד תפילה וזעקה לבטל רוע הגזירה, ולאחר שיצאו הגברים מביהמ"ד, נכנסו הנשים לביהמ"ד ופרצו בבכיה וזעקה להש"ת, ואמרו צדיקי הדור שתפילתן בקעה רקיעים וביטלה הרבה מהגזירה הנוראה.

ובפרט אם היא תומכת בתורה, ועוזרת לבעלה או לבני משפחתה לעסוק בתורה, הרי היא נכללת במה שכתוב בגמ' במס' ברכות 'הני נשי במאי זכיין', וגדולה הבטחה שהבטיח הקב"ה לנשים יותר מלאנשים'.

השילוב של תפילת עמלי התורה, עם תפילת 'בית יעקב -אלו הנשים' ודאי פועל גדולות ונצורות בשמים. וכמו שאמרה אסתר המלכה 'גם אני ונערוטי אצום כן'. וכן כתוב שיהיה בזמן הגאולה אנשים לחוד ונשים לחוד. ובזכותן של נשים צדקניות נגאלו ישראל ובזכותן עתידין להגאל בב"א.

השילוב של תפילת עמלי התורה, עם תפילת 'בית יעקב -אלו הנשים' ודאי פועל גדולות ונצורות בשמים. וכמו שאמרה אסתר המלכה 'גם אני ונערוטי אצום כן'.

אתם עוסקים בשביל ריבוי כבוד שמים וריבוי כבוד התורה, יהי רצון שתשרה הברכה במעשי ידיכם ותזכו לקרב את הגאולה, כמו שכתוב בתנא דבי אליהו שאין בן דוד בא לא מתוך הצער ולא מתוך הטירוף ולא מתוך הדחק אלא מתוך עשרה שיושבין ועוסקין בתורה. ואתם מרבים תורה בישראל. הי"ת יעזור שתהיה ישועה גדולה כבימים ההם -בזמן הזה. אמן.

”דע לאן
אתה נכנס,
למקום אש
להבת שלהבת!

טרם שיחתו המיוחדת שמע הגאון הצדיק שליט”א בהתפעלות על עובדות מופת וישועה בכח תפילת 'רינה של תורה' במקהלות אשתקד, והגאון הצדיק שליט”א פותח את אוצרות לבבו בשיחה מיוחדת זו בפני רינה של תורה, ומהם לרבבות ישראל:

לפני כל שיג וכל שיח, עלינו לדעת כי אנו מדברים אודות ימים גדולים ונשגבים עד מאד, שאין לנו, ולא יכול להיות לנו, כל

”תא אחזי לך שמיא וארעא דנשקי אהדדי”.

זו התחושה בשיחתו המיוחדת של הגאון הצדיק רבי אלימלך בידרמן שליט”א למאסף ייחודי זה. ביראת הרוממות ישבנו לפניו, כשדברינו בפינו ”היה עם פיפיות שלוחי עמך בית ישראל”, הננו שלוחי אלפי ישראל, לבקש לשמוע על קדושת הזמן וכח התפילה בפורים.

שיחתו המיוחדת של
המשפיע הגאון הצדיק
רבי אלימלך בידרמן שליט”א

חקר בעומק תכליתם, ולא נוכל להשיג את עוצם תוקף קדושת הזמנים, כי רבה היא מאד.

ראו נא, הלא על הימים האלו - ימי הפורים - מצינו בחז"ל הקדושים ובכל דברי רבותינו גדולי הדורות שנתנו להם את המשקל הגדול ביותר שיכול להיות עלי אדמות. וכפי שנודע מה שהפליגו בתיקוני זוהר (דף נ"ז:) "פורים על שם יום הכיפורים אתקריאת, דעתידין לאתענגא ביה, ולשוני מעינוי לעונג", פורים קרוי על שם יום

הכיפורים! ומבארים עוד יותר מכפי שנראה בהשקפה ראשונה, לא רק שפורים נקרא על שם יום הכיפורים אלא שקדושת יום הכיפורים היא מעין קדושת הפורים, ולכן נקרא שמו 'כיפורים' בכ"ף הדמיון שהוא כ-פורים, ומי נתלה במי, הוי אומר הקטן נתלה בגדול, דברים נוראים! קדושת יום הפורים גדולה מ'יום הקדוש' שעליו קראו חז"ל את הכתוב "כי גדול יום ה' ונורא מאד ומי יכילנו" זה פורים!

עכשיו אפשר אולי להתחיל לגעת ולדבר.

כשנפתח השער וראינו מדברי קבלה מה הוא פורים, יום הכיפורים דומה לו.

והלא כל העולם רועש ורועד לקראת יום הכיפורים ובהכנה ליום הקדוש בכל מה שאפשר,

.....”.....

ר' איד, אל תיכנס למעלית ותיעצר! תלחץ על הכפתור הנכון, תן לחיצה! מאמץ אחד, 'קוועץ' אחד של בקשה, אבל כפי שבקשה צריכה להיות, אוהו, אז תבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על כל משאלות לבך.

רבותי! היום קצר והמלאכה מרובה, כזה זמן אין בכל השנה כולה! השמים פתוחים לרווחה, הכל אפשרי, רק תיקח!

.....

עכשיו נוכל לדבר...

רוצים לשמוע על מעלת היום, צריך לדעת דבר אחד: ביום גדול זה הפליא השי"ת חסד איתנו בזמן הזה כמו בימים ההם, ומן השמים נותנים כח לכל אחד ואחד כפי שהוא והיכן שהוא נמצא, להיכנס להיכל המלך ולקבל שייכות עם היום הזה, להיות הימים 'נזכרים ונעשים' באופן הכי גדול ששייך.

הקדמונים הרעישו ארץ ומלואה על קדושת יום הפורים. הרה"ק הדברי יחזקאל משינאוואו זיע"א אמר שביום הפורים יש ביד כל יהודי את הכח שהיה לכהן הגדול בעת כניסתו לקדשי הקדשים ביום הכיפורים. כח שיש לכהן גדול ביום הכיפורים לא פחות! ולמי? לכל יהודי! לי, לך לאנשים כערכנו, כח של הכהן הגדול בבית קדשי הקדשים! וה"שפת אמת" כותב ג"כ כדברים אלו, ומוכיח כן מהפסוק שנאמר בעבודת יום הכיפורים "ואל יבוא בכל עת אל הקודש" ואילו בפורים נאמר "ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת", זה לעומת זה, ביום הכיפורים לא יכול הכהן גדול לבוא אל הקודש, ואילו בפורים יכול כל יהודי - כביכול - להגיע למדרגת הכה"ג בבית קדשי הקדשים אף שלא ביום הכיפורים, לבוא אל הקודש!

מה זה נקרא לבוא אל הקודש - - -

לבוא אל הקודש זה לקבל מלא חפניים ברכה...להתעלות למדרגה עליונה, לזכות לרוב טובה, להיות מחובר לאביו שבשמים

ותפילתו נשמעת בעדו ובעד אחרים, זה נקרא לבוא אל הקודש!

כל אחד יודע את מה שאמרו חז"ל בהלכות פורים כי "כל הפושט יד נותנין לו" ו"אין מדקדקין במעות פורים", צריך לדעת שזה נאמר גם כלפי כל ההשפעות הטובות שאפשר לקבל בגוף ובנפש ברוח ובנשמה, באופן קל, ב'פשיטת יד' יכול כל איש ישראל להשיג מלא חפניים בימים אלו, רק אם תושיט יד! אל תהיה עצל. כמו אותו אדם שנכנס למעלית במגדל דירות גבוה במנהטן, אמרו לו שכדי להגיע לקומה פלונית יש לעלות במעלית. הוא נכנס ועומד בלי לעשות כלום. אחרי כמה דקות כבה האור ונהיה חושך. הוא מתחיל לזעוק וממשש בקיר עד שנתקל בכפתור האזעקה. הגיעו כוחות מכבי אש לנסות לחלץ אותו, הם פותחים את המעלית ורואים שהכל תקין!

תגיד, למה לא לחצת על הקומה הרצויה!?! הם שואלים, והוא עונה בתמימות: מה תעשה לחיצה קטנה שלי, מה היא עוזרת להגיע לקומה מאה!?! אוי שוטה שבעולם! לחיצה אחת קטנה ואתה עולה ועולה.

אתם מחייכים... אבל ככה אנו נראים לפעמים, נכנסים בימים אדירים שאפשר לעלות לשמי שמים, ואנו נעצרים בעצלות של חסר דעה חלילה.

ר' איד, אל תיכנס למעלית ותיעצר! תלחץ על הכפתור הנכון, תן לחיצה! מאמץ אחד,

והבראה עבור הנפש הישראלית, העשירים בדעת, נכנסים מלא קומתם לעיצומם של זמנים עם כל המח והלב, שואבים רוממות, קרבת אלוקים וישועה מלא חפניים. אך העניים ברוח ובדעת, מסתפקים ב'בקבוקן' קטן, שומעים איזו אמרה נאה על מעלת הימים, ואולי אף 'חוטפים' פה ושם איזה מזמור.... נסחפים מעט לאווירה שמסביב, אבל אינם מנצלים את הזמן הנפלא הזה כראוי.

לפעמים אנחנו מתעוררים, אבל זה רגע אחד מאחר מידי. דודי חמק עבר! מפורים הזה עד פורים הבא, מי שלא טרח מה יאכל...

איי רבותי! שלא נהיה חלילה גם אנחנו כאותו שוטה שמסתובב ביריד ביום השוק ומבלה את הזמן בשיחות בטלה ופטפוטי סרק, שוטה שבעולם! הרי כעת זהו הזמן להשיג רווחים עבור כל השנה.... כל השנה כולה תלויה בסחורה שתוכל לקנות כאן ולמכור כל השנה, אבל הוא בשל!

כשעבר יום השוק וכל הדוכנים ננעלו וחזרו הסוחרים לביתם, מוצא את עצמו אותו שוטה ברחבת השוק הריקה ומורט הוא את שערות ראשו, כיצד נתתי לכל המליונים לחמוק מתחת ידי... איך הפסדתי הכל!?! חז"ל רמזו על הימים טובים המנויים במגילת תענית, שקבעו 'דלא למיספד בהון', כלומר, שלא נבטלם לריק ולהבל, ונצטרך חלילה

רק כמות המספיקה לכוס אחת. אין זאת אלא, שהמוכר מצידו אכן מעונין למכור ככל היותר, כי הלא הגיע לכאן עם חביות גדולות המלאות על גדוניהם, הכל תלוי בכל אחד ואחד מהקונים, איזה כלי הוא מושיט אל המוכר!...

הנמשל מובן, הקב"ה מצידו פותח את כל אוצרות השפע ומוכן להריק עלינו רוב ברכה עד בלי די, ואין הדבר תלוי אלא בנו, באיזה כלים נגיע.... האם נושיט חבית גדולה או כוסית לחיים....

הגה"צ רבי אליהו דסלר זצ"ל היה חוזר ומספר בשיחותיו בדרך משל, על עיירות הנופש שבהם מרחצאות ומעיינות מרפא, לשם היו העשירים נוסעים מידי שנה למשך תקופה, כדי להבריא את גופם. ומה היו עושים העניים שלא היה להם מספיק כסף עבור 'ימי הבראה' ו'דאצ'ה' שכזה? הם היו ניגשים לבית המרקחת וקונים 'בקבוקן' המכיל מעט ממימי המעיינות האלו, ומושחים את גופם, זעיר פה זעיר שם, זכר למעיינות המרפא.... כלפי מה הדברים אמורים? ישנם מועדים וזמנים נעלים, שהם ממש מעיינות מרפא

מה זה נקרא לבוא אל הקודש

לבוא אל הקודש זה לקבל מלא חפניים ברכה... להתעלות למדרגה עליונה, לזכות לרוב טובה, להיות מחובר לאביו שבשמים ותפילתו נשמעת בעדו ובעד אחרים, זה נקרא לבוא אל הקודש!

'קוועץ' אחד של בקשה, אבל כפי שבקשה צריכה להיות, אוהו, אז תבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על כל משאלות לבך.

רבותי! היום קצר והמלאכה מרובה, כזה זמן אין בכל השנה כולה! השמים פתוחים לרווחה, הכל אפשרי, רק תיקח!

צריך לדעת

שהשי"ת חפץ להיטיב עמנו, רק נכין כלים, רק נכלכל את דרכינו היטב, ונראה לנצל כראוי את היום הקדוש הזה.

מרגלא בפומיה דהחפץ חיים זיע"א משל נפלא במתק לשונו, היה מוכר נפט שהיה מגיע עם חביותיו הגדולות לעיירות ברוסיה הקפואה למכור ממרוכלתו, למכור נפט לחמם את התנורים, לבישול ולכל מה שצריך ברוסיה של אז. תושבי המקום יוצאים לקראתו, זה בא בכדו וזה בחביתו, זה בכוסו וזה בבקבוקו, והמוכר ממלא לכל אחד נפט כמידת כליו. הטעים החפץ חיים ואמר: מפני מה נתן המוכר לזה נפט בכמות גדולה ומילא את חביתו, ואילו לשכנו נתן

העניים ברוח ובדעת, מסתפקים ב'בקבוקן' קטן, שומעים איזו אמרה נאה על מעלת הימים, ואולי אף 'חוטפים' פה ושם איזה מזמור....נסחפים מעט לאווירה שמסביב, אבל אינם מנצלים את הזמן הנפלא הזה כראוי.

לפעמים אנחנו מתעוררים, אבל זה רגע אחד מאחר מידי. דודי חמק עבר! מפורים הזה עד פורים הבא, מי שלא טרח מה יאכל...

'להפסיד' את הימים הנעלים...ש'חמקו' ועברו ואנחנו לא שמנו לב.

צריך להרעיש את העולם ממאמר נורא עד מאד, שאמר ה'שם משמואל' זיע"א מסוכוטשוב, מאמר שאסור להסיח דעת ממנו בימי הפורים אף לא לרגע קטן, צריך להעמיק ולהתבונן בו, בכדי להבין את גודל הכח העצום שניתן לכל אחד ואחד מאיתנו, ולדעת איזה עשירים מופלגים אנחנו בפורים.

ה'שם משמואל' שואל קושיה פשוטה על הפסוק במגילה "ותאמר לו זרש אשתו וכל אוהביו יעשו עץ גבוה

חמישים אמה ובבוקר אמור למלך ויתלו את מרדכי עליו" מהו הלשון 'אמור' למלך, וכי למלך אומרים ומצווים? מישהו 'אומר' למלך מה לעשות? מהמלך ניתן לבקש, או לשאול רשות, אך כיצד יתכן אמירה וציווי למלך? מי שאומר למלך מוצא את עצמו כהרף עין במקום אחר, במקום אשר אסירי המלך אסורים שם...מה זה 'אמור למלך'!? והתמיהה כפולה ומכופלת. הלא מה עושה המן למחרת? בדיוק נמרץ מה שאמרו לו

חכמיו וזרש אשתו: הולך לאמור ולצוות למלך, וכלשון הפסוק "והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמור למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו". והוא פלא כיצד עשה המן כדבר הזה. מילא לבקש, אבל "לאמר למלך" - "אדוני לך תעשה כך וכך", מה מסתתר כאן בפשט הפסוקים. הלא דבר הוא!

אלא, מבאר ה'שם משמואל', כי באותה שעה שנגזרה הגזירה, היה הסתר פנים גדול עד מאד, שהמן הרשע קיבל כח וגדולה למעלה ראש, הרבה יותר מאחשורוש עצמו, כמו ששינו בגמרא דבר נורא, מה שאין הפה יכול לדבר,

'כביכול גבה מלכא תתאה ממלכא עילאה', שכל כך היה עצום ההסתר-פנים והחשיכה הגדולה עד שהיה ביד המן לעשות כרצונו באין מפריע ומעכב. כמבואר בגמ' במגילה 'גבה המן מאחשורוש', שעשה המן בימתו למעלה מבימת אחשורוש ומעל כל השרים אשר איתו, ולכן היה המן יכול לגזור גזירות נוראות ו'לאמור' למלך לתלות את מרדכי, ו'לצוות' להשמיד להרוג ולאבד, כי הוא היה

השליט יותר מאחשורוש. ומרדכי שידע את כל זה, זעק זעקה גדולה ומרה ויקרע את בגדיו, כי ידע עד היכן הדברים מגיעים.

המן הרשע 'אמר למלך', היה בכוחו 'לאמר' וכך היה צריך להיעשות בדרך הטבע.

וכאשר זכינו שנתקיים "ונהפוך הוא", ולאחר מכן "הנה בית המן נתתי לאסתר", ניתנו כל כוחותיו של המן לעם מרדכי, ועל כן ביד כל איש ישראל "לאמור למלך" לומר למלכו של עולם כביכול כביכול, הפה רועד לומר דבר כזה, אולם כך כותב ה'שם משמואל', יהודי יכול להתפלל ולבקש דרך אמירה וציווי, בבחינת 'צדיק גוזר והקב"ה מקיים'.

נו, אתם מבינים מה יש לנו כאן?!

אדם יכול ללכת יום שלם בפורים סחור סחור. יש לו עולמות שלמים בידיים, יכולת ו'כפתורים' להפעיל מערכות אדירות ומכונות ענק, והוא חולם. מסתכל מהכא להתם ועוסק חס ושלום בקטנות, עד שיוצא היום ודודי חמק עבר..

העולם צריך להזדעזע מידיעה זו! "לאמר למלך" איזה כח יש ביום הזה, לבקש, להתפלל, כל רגע, כל בקשה, אוצרות של ישועה, של קרבת אלוקים וזכייה שאין כמותה בשום רגע אחר!

ומן הראוי לצטט כאן מקצת דברים כדרכנות מלשון קדשו: "ומכאן כל איש משכיל ישים אל לבו, היות בית המן ניתן

”

ביראת הרוממות ישבנו לפניו, כשדברינו בפניו "היה עם פיפיות שלוחי עמך בית ישראל", הננו שלוחי אלפי ישראל, לבקש לשמוע על קדושת הזמן וכח התפילה בפורים.

טרם שיחתו המיוחדת שמע הגאון הצדיק שליט"א בהתפעלות על עובדות מופת וישועה בכח תפילת רינה של תורה במקהלות אשתקד, והגאון הצדיק שליט"א פותח את אוצרות לבבו בשיחה מיוחדת זו בפני 'רינה של תורה', ומהם לרבבות ישראל

**אדם יכול ללכת יום שלם
בפורים סחור סחור. יש לו
עולמות שלמים בידיים,
יכולת ו'כפתורים' להפעיל
מערכות אדירות ומכונות
ענק, והוא חולם. מסתכל
מהכא להתם ועוסק חס
ושלום בקטנות, עד שיוצא
היום ודודי חמק עבר...**

לאסתר, 'ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם', ובכל פורים מתעורר רשימא מזה, ואז בכח כל איש ישראל 'לאמור' למלך מלכי המלכים הקב"ה דרך אמירה וציווי, כענין הצדיקים גוזרים על הקב"ה והוא עושה, 'לתלות את המן' ולמחות

את שמו מתוך לבו של עצמו על כל פנים", [ובודאי שנכלל בזה כל הדברים המבטלים את האדם מעבודת ה'י"ת, הן היצה"ר הרוחני והן הטרדות הגשמיות בגוף ובנפש, כל חד וחד בדידה]. אך כיצד תהא ה'אמירה למלך?', הוסיף שם הרה"ק השם משמואל' תנאי קודם למעשה "שהאמירה צריכה להיות לא מהשפה ולחוץ, אלא בכל אות נפשו, ובאותו חשק ורצון נמרץ שהיה אז להמן לתלות את מרדכי, ואז בודאי אמירתו תעשה פירות, וזהו שאמרו חסידי קדמאי, שבפורים יכול כל איש להיוושע ולהתברך".

הדברים הללו ראוי לפרסם מקצה העולם ועד קצהו, יהודי יכול להתפלל, לבקש ותישמע שוועתו, אם התפילה היא 'בכל אוות נפשו' לא רק בעד עצמו, גם בעד אחרים

נו.. אתם מבינים איזה אוצרות יש לנו כאן?.. איזה יום מתכסה מאחורי המסכות והקולות וברקים, מסתתר מאחוריהם קול ה' בהדר!

יש ווארט נפלא ומבהיל שאמר הרה"ק ה"מראה יחזקאל" מדעעש זיע"א, בדבריו ביאר את הפסוק שאומר אחשוורוש לאסתר המלכה כשהתחננה על נפשה: "מה בקשתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש", הרי לכאורה המילה 'עוד' מיותרת, 'מה בקשתך

על חובת קריאת המגילה ותוקף היום דווקא בפסוק בו משמע שאקרא 'ולא תענה' ולילה 'ולא דומיה', שכביכול אין הבקשות מתקבלות? לכאורה זה היפוכו של דבר! מה הפשט בזה? זו פליאה רבת!

אלא, שכגודל השפע העצום שיש ביום הפורים ושערי השמים הפתוחים לרווחה, כאשר 'הכל פתוח והכל בטוח', למלא כל משאלותינו לטובה ולברכה, כך נדמה לאדם כי עדיין הוא לא נענה. למה זה דומה, נדמה בנפשנו, שהיו מודיעים לנו כי במרכז רחוב העיר כינס מאן דהוא ערימה אדירה של יהלומים, וכל הרוצה ליטול יבוא ויטול. הלא כמה שנוסיף ונמלא מזוודות חביות ושקים על גדותם, כאשר נוכל שאת, עדיין נצטער שאין לנו כיצד לאסוף עוד ועוד, ונרגיש שלא לקחנו כלום, בהביטנו על הר-היהלומים הגדול שעוד נותר...

הר שלם יש שם! הר של יהלומים ואושר נצחי, ואני יוצא עם שק ומזוודה ותו לא... עושר כמו של קורח השארתי שם בלי לקחת, אין בידי כלום, הכל נשאר שם!

כך צריך להרגיש, יהודי קורא את המגילה בלילה, נפתחים שערי שמים והוא 'נוסע' בתוך קדושת הזמן בין אוצרות תבל, עומד מתחנן ומרגיש 'ולא תענה' - הרי יש לי עוד אלף דברים שרצוני לעמוד ולבקש, ולא תענה? הלא אני חייב עוד! ואז מגיע היום הגדול של פורים, והוא זוכה ואוסף אוצרות, אך זועק ומתחנן כשפנה יום, 'ולא דומיה לי' - לא אפסיק! תן לי רבונו של עולם לאסוף

ותעש' מה ההוספה שאמר 'עוד?', אלא, שכאשר האדם מבקש על צרכים בסיסיים שאי אפשר להתקיים בלעדיהם, כביכול הקב"ה מוכרח להיענות לבקשתו, כמו פצוע ששוכב ברשות הרבים, גם אם לא יבקש ולא יצעק מילה וחצי מילה, כולם ירוצו לעזרתו, כי רואים אדם נאבק על חייו ונפשו. כך כביכול בקשה על דברי קיום ועיקר החיים - שומע השי"ת בקשתו תמיד, גם ללא ריבוי תחינה ומילים. אבל כאשר הוא מבקש על מותרות ודברים שאינם מוכרחים, אומרים לו 'הבה ונדון האם הינך ראוי לקבלם', וכמאמר הכתוב 'טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע', - הנני שומע ותו לא.

כאשר אדם מבקש על דברים הכרחיים, אזי טרם יקראו ואני אענה, אך כאשר מבקשים על 'עוד', או אז 'אני אשמע' - נו, איך הער!... אדון ואבחון האם מגיע להם שימלאו בקשתם. אבל ביום הפורים, נותנים בשמים מילוי משאלות לב כל אחד ואחד אפילו על עניני 'עוד', וזהו 'מה בקשתך' - עוד, ותעש'. גם 'עוד', עוד יישוב הדעת, עוד הרחבה בפרנסה, עוד הקלה בנישואי הבנים והבנות, נא'ך אישטיקעל רגיעה ושלוות הנפש, ותיעש! - קיבלת!!!

עכשיו נבין באופן נפלא, את דברי הגמרא הלומדת את החיוב לקרות המגילה בלילה ולשנותה ביום מהפסוק "אלוקי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי". וכל אחד תמה, הלא יום הפורים גדול כל כך ששערי שמים פתוחים בו לכל מבקש, ומדוע נרמז

עוד! זה כל מה שאספת? הרי אפשר עוד ועוד, קרונות ומשאיות אפשר!

כך נראה כח הישועה ביום הקדוש והמסוגל הזה!

לא תענה ולא דומיה. כסף גדול נשפך כמים, ים של ישועה... אסור לשבוע מבקבוק קטן!

נו, ישאל כל אחד. יום כזה גדול, מדוע הוא לא נתקן כמו יום הכיפורים... בלי אכילה, בלי קנאה ותחרות, יום של גבהות מכל חיי החומר, הרי כך נאה וכך יאה ליום זה, הלא כן?!

על זה השיב בחריפות ה'חדושי הרי"ם' זיע"א. "חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע" איך ייתכן שיהודי יצטוו לאבד דעת? מה העניין לאבד דעת? ופירש ה'חדושי הרי"ם', והקדים לספר מעשה שהיה עם הבעש"ט הק' זיע"א. שהיה בזמנו חוטא אחד שנטל צרור גדול של כסף והלך לעבור עבירה, ובדרכו שמע לפתע קול בכיה גדולה מאחד הבורות, ונתברר לו שהיו שם משפחה מישראל שהיו חייבים כסף רב לפריץ המקומי והוא ברוב זעמו על כך שאין להם לשלם כרצונו, השליך אותם לבור באכזריות נוראה. כשמוע היהודי את צרתם, נכמרו רחמיו עליהם, והלך לבית הפריץ ושילם בכסף אשר באמתחתו את כל חובם, ופדה אותם משבים והוציאם לחירות. הכסף שהכין לרעה - הציל בו נפשות וגאלם לחירות. בשמים נעשה רעש גדול מהמעשה

הנעלים הללו.

דברי חכמים כמסמרות נטועים, ויכול כל אחד לראות עין בעין ניסים ונפלאות שלא כדרך הטבע, איך ניתן לפעול בתפילות הזכות הבוקעות מליבם של ישראל ביום הפורים. אני זוכר היטב לפני כמה שנים, ישבתי בליל הפורים בשעה מאוחרת בביהמ"ד דחסידי בעלזא בב"ב, והיה הביהמ"ד מלא מפה לפה בעסק התורה והעבודה. מלבד קבוצת בחורים שישבו בירכתי ביהמ"ד ופטפטו על דא ועל הא. לפתע, ננער ראש המדברים שם, שהיה בחור מבוגר שכבר תקופה ארוכה לא מצא את זיווגו, וקרא לעבר חבריו: מדוע לא נקרא גם אנחנו ספרי תהילים בלילה קדוש זה?! הצעתו נתקבלה, ומיד החלו כולם באמירת התהילים, ואילו הוא עצמו האריך באמירת התהילים עד אחר עלות השחר. ואני מעיד בפניכם, כי מאז נהפך הוא לטובה כבירה חדשה, וזמן קצר מאד לאחר הפורים בא בברית האירוסין עם משפחה מפוארת ומיוחסת, ואף זכה להקים דור ישרים מבורך.

כח התפילה!

וזה עתה שמעתי עובדה נוראה ממכירי בעל המעשה שליט"א, הייתה קבוצת בחורים מאחת הישיבות החשובות בבני ברק, שהמתינו כולם למציאת זיווגם. בהגיע יום הפורים, בזמן שיצאו כל תלמידי הישיבה רצים ודחופים לסבב על הפתחים כמצוות היום, החליטו הם אחרי תפילת שחרית וקריאת המגילה להתוועד יחדיו

הנאצל של אותו יהודי, ופסקו בשכרו שיקבל את כח הברכה, וככל היוצא מפיו כן יהיה וכן יקום!

נו, יהודי כזה יחיה מתים במאמרו ויחיש גאולה לישראל... אך בכדי שלא ישתמש בכח זה שלא כהוגן, ובפרט שהיה בעל עבירה, גזרו עליו יחד עם זאת, שיהיה שיכור כל ימיו, וכך לא יהא מיושב בדעתו להשתמש בכח הברכה אשר לו. שטר נפלא של כח הברכה, אבל 'שוברו בצידו' - שיכור ללא דעת מה לעשות עם המתנה שקיבל..

כך ביאר החידושי הרי"ם. בפורים ניתן לכל איש הכח הנשגב של 'מה בקשתך עוד ותעש', כח נורא של ישועה שכביכול הקדוש ברוך הוא עושה לו חפצו, אך מאידך גיסא חייבו חכמים ו'החביאו' את האוצר הבלום הזה כשחייבו לבסומי בפוריא, וכלשון קדשו של החידושי הרי"ם: "בפורים יכול כל איש ישראל לפעול לאין שיעור, אך פן ידרוש שלא כהוגן - כיבדוהו חז"ל בכוס"...

אך לדין ייאמר, אל נהיה כשוטה המאבד מה שנותנין לו! אל נהיה כשיכור נדהם אין הבין, כאדם שמחזיק נפוליון זהב ומדמה שיש בידו אבן חצץ. נכלכל צעדינו באופן שנוכל לקיים את כל מצוות היום כראוי ובהידור, אבל נקדיש זמן לשפוך לב כמים לבורא כל עולמים, בתפילה ובתחנונים, הן בתפילות הקבועות, והן באמירת ספר תהילים בהשתפכות הנפש, שכידוע הפליגו צדיקים עד מאד בסגולת אמירתו ביום הפורים לבקוע שערי רחמים. החכם עיניו בראשו לראות לנצל כל רגע בימי הפורים

”

וזהו 'מה בקשתך - עוד, ותעש'. גם 'עוד', עוד יישוב הדעת, עוד הרחבה בפרנסה, עוד הקלה בנישואי הבנים והבנות, נא' א'שטיקעל רגיעה ושלוות הנפש, ותיעש! - קיבלת!!!

וכל אחד תמה, הלא יום הפורים גדול כל כך ששערי שמים פתוחים בו לכל מבקש, ומדוע נרמז על חובת קריאת המגילה ותוקף היום דווקא בפסוק בו משמע שאקרא ולא תענה' ולילה 'ולא דומיה', שכביכול אין הבקשות מתקבלות? לכאורה זה היפוכו של דבר! מה הפשט בזה? זו פליאה רבתי!

לקרוא ספר תהילים בצוותא, והנה לפקודת השנה נוכחו לראות בישועת ה', כי כל המשתתפים באמירת התהילים, ממש ללא יוצא מן הכלל, זכו לבא בברית האירוסין באותה השנה. איש לא נעדר!

וכבר נתפרסם מאד, המכתב שכתבו לפני כמה שנים אברכי כולל בעיר ליקווד שבארצה"ב, שעברו עליהם צרות ויסורים שונים, והחליטו ביניהם לתכנן יחד את יום הפורים, באופן שיהיה להם די זמן להעתיק בתפילה קודם עלות השחר ולשפוך שיח ותפילה על צרתם, וכתבו במכתבם כי אכן כולם ראו ישועות מופלאות למעלה מדרך הטבע ממש.

אוי, אחי ורעי, אהובי וידידי! שרק נדע ללחוץ על הכפתור...רק ללחוץ. להתאמץ. לבקש ולהיות חלק מהתפילה! עולמות שלמים מתגלגלים לידנו שם בין מגילה למגילה, בשעות הללו שלפעמים 'בורחות בין הידים' בליל פורים, ושם אפשר לזעוק 'לילה ולא דומיה לי', למלא אוצרות ללא גבול!

זאת ועוד. אם זו היא גדולת ומעלת היום, אם כזה רם ונשגב הוא יום הפורים, חייב כל אחד גם לזכור את צרת חברו! ר' יהודי! אתה זוכר את עצמך? אתה מבקש על ה'חבילין דמעיקין' שלך? תזכור לשפוך תפילה ותחנונים גם על המועקה של השני! לדאוג שיתפללו גם עליו, על השמחה שמתמהמהת בביתו, על הילדים שהגיעו לפרקם וממתנינים בעיצבון רוח, תבקש

עבורם, תדאג שיתפללו עבורם! הרי זה בכלל ריבוי אהבה ואחזה ורעות שהצטוונו ביום הזה!

מצינו ששרה אמנו ע"ה אמרה לאברהם אבינו ע"ה 'חמסי עליך' על שלא התפלל עליה, היא החשיבה זאת כ'חמס'. אם אפשר להתפלל ולא מתפללים, זו זעקת 'חמס'!

נו, ביום שנצטוונו על ריבוי 'נתינה' ו'משלוח' לרעינו, כמה עלינו להיות נושא בעול בפועל ממש עם הזקוקים לישועה ומצפים לגאולתם הפרטית, לחשוב על ה'פעק'ל' שלהם, מי בזיוגים הגונים, ומי בזש"ק, מי בחינוך הבנים והבנות בדרך הישר, ומי בדחק הפרנסה, על החולים שיתרפאו ועל הבריאים שלא יחלו ועל פרנסתם שיתברכו. אוי כמה 'מנות' אנו זקוקים לשלוח להם, תפילות ושערי דמעות, לבקש שיתפללו בעבורם, להזכיר את שמם ולשאת בעול! נאמנים עלינו דברי חז"ל, כי המתפלל על חברו והוא צריך לאותו דבר, הוא נענה תחילה. אתה רוצה ישועה? תתעורר ותעתיק על אחרים! תשלח 'מנה יפה' של בקשה ותחינה, של מחשבה ותפילה, כך נושעים, כך זוכים לאוצרות של ישועה עד בלי די!

ומה נאמר ומה נדבר, בשנה זו, כאשר דיבר אדוני הארץ איתנו קשות' דאגות וחוליים ירחמנו ד', קול יעקב נוהם מתהומותיך, איש איש נגעו ומכאובו, הרי 'הזמן מבקש תפקידו', לתפוס כל אחד ואחד מאיתנו את אומנות אבותינו ולאחוז בפלך התפילה,

נו.. אתם מבינים איזה אוצרות יש לנו כאן?.. איזה יום מתכסה מאחורי המסכות והקולות וברקים, מסתתר מאחוריהם קול ה' בהדר!

קח ספר תהילים ותעיש עולמות!! תזעק מקירות הלב!! ושפוך שיח לפני שוכן מרומים, אבינו האב הרחמן, שכביכול, יושב ומצפה לתפילתנו ותחנונינו, ובפרט ביום גדול ונשגב זה, תבקש ותתחנן שיחוס וירחם עלינו ויגאלנו מהרה

בפקודת ישועה ורחמים, ויסיר מעלינו יגון ואנחה. מכלל ישראל כולו, מאותו בן משפחה, מאותו ידיד ומאותו שאינו נקרא ידיד אלא סתם 'יהודי' ששמעת על כאבו ודאגתו.

צא ולמד, את זה צריך ללמוד ולשנן ולחרוט בנפש, פורים אינו עובר סתם כך... אינו יום שיש מי שמרגיש 'שייכות' להמולה ויש מי 'שדרכו בשלווה' ואינו מוצא עצמו, תתעורר! מוצאי מצא חיים! חיים שלמים נמצאים לידך, ואתה חולם...לא מבין מה עושה לחיצה קטנה עד לקומה המאה... לחיצה קטנה ומה בקשתך - ותיעש!

וכאשר מדברים כאן, בכבוד האכסניא של תורה הזו, של רשת הכוללים המפוארת "רינה של תורה" שיושבים אברכים עמלי תורה, שהם עמודי העולם, והוגים בהתמדה וברציפות בתורה הקדושה בלילי טבת הארוכים, בפרט בזמנים שמועטים

העוסקים בה, והם נוטלים שכר כולם, כמבואר בירושלמי, כמה גדולה הנחת רוח שיש לאבינו שבשמים מזה. ואם הזכרנו בראשית דברינו, שכל יהודי מתעלה ביום הפורים לדרגת כהן גדול בבית קדשי הקדשים, הרי

שתלמידי חכמים, שעליהם אמרו בגמרא מהפסוק 'יקרה היא מפנינים' שהם יותר מכה"ג הנכנס לפני ולפנים, הלא דרגתם היא נשגבה לאין ערוך ולאין תכלית כלל, באופן שלא יעלה על הדעת.

ממילא, כאשר עומדים תלמידי חכמים אלו, נזר הבריאה, ומעתירים ומבקשים מעמקי לבבם הטהור בזמן קדוש ונשגב זה בתפילה ובתחנונים לפני אדון כל לישועת הכלל והפרט, אלו הם הכוחות הכי עצומים ונשגבים שרק שייך לתאר ולשער. ובודאי ללא כל ספק, תעלה תחינתם וישועתם לרחמים ולרצון לפני כסא הכבוד. וכבימי מור והדס נזכה כולנו לראות עין בעין בישועת ה', 'לאמור למלך' לבקש מלפניו על עמו, לבקש על ישועת ישראל בכלל ובפרט, ומהרה יתגדל ויתקדש שמייה רבא ואיתנו יפלא תשועת עולמים.

מופת,
שמחה
וישועה

יש סוף לכאב!

מעמד ישועה לזיווג הגון בזאת השנה

פלא והפלא - סגולת הפורים

סדר התפילה והסגולה
שהורה והנהיג

רשכה"ג מרן שר התורה שליט"א

ועומד בראשו במסירות נפש
לישועתן של ישראל

תשועתם לנצח

מרן שליט"א בהתבטאות נדירה השנה:

"כדאי לפרסם לכולם
כמה התפילה הזו מתקבלת,
שהם יזכו גם"

ליל פורים

בחצות הלילה

ע"י מאות לומדי 'דינה של תורה'

מופת גלוי - מאות ואלפים נושעו בשנים קודמות בזיווג הגון באותה שנה!

בראשות:

בליל
שישי

רה"י מרן הגאון רבי מרן המשגיח הגאון רבי בן מרן, הגאון הגדול

שרגא שטינמן בנימין פינקל הגרי"ש קניבסקי

שליט"א שליט"א שליט"א

בבית מדרשו של מרן שר התורה - 'לדרמן'

במוצאי
שבת

מרן הגאון המקובל רבי ראש הכוללים הגאון הצדיק רבי

יעקב הלל מרדכי ליבר כהן

שליט"א שליט"א

בבית המדרש 'שערי תבונה', רמות ירושלים

להודיע שכל קו"ף לא יבשו

הפורים הזה אתם
תזכו לזיווג הגון!

0722-600-200

בית מדרש לעמלי תורה בארה"ק
בנשיאות רשכבה"ג מן רבינו שר התורה שליט"א

בני ברק • ירושלים • חיפה • פתח תקוה
מודיעין עילית • ביתר עילית • ירוחם • אופקים

- טעון גניזה -